

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 23.2.2017
COM(2016) 759 final/2

CORRIGENDUM

This document corrects Annexes 1 to 11 of COM (2016) 759 final of 30.11.2016

Concerns all language versions.

The text shall read as follows:

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o upravljanju energetske unije,

spremembi Direktive 94/22/ES, Direktive 98/70/ES, Direktive 2009/31/ES, Uredbe (ES) št. 663/2009, Uredbe (ES) št. 715/2009, Direktive 2009/73/ES, Direktive Sveta 2009/119/ES, Direktive 2010/31/EU, Direktive 2012/27/EU, Direktive 2013/30/EU in Direktive Sveta (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2016) 394 final}

{SWD(2016) 395 final}

{SWD(2016) 396 final}

{SWD(2016) 397 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Trdno energetska unijo z visoko zastavljeno podnebno politiko in temeljito prenovi našega energetskega sistema lahko dosežemo le s kombinacijo usklajenih ukrepov – zakonodajnih in nezakonodajnih – na ravni EU in na nacionalni ravni. Za uresničitev tega energetska unija potrebuje močno *upravljanje*, ki zagotavlja, da so politike in ukrepi na različnih ravneh povezani, da se dopolnjujejo in so zastavljeni dovolj visoko. Glavni namen te pobude je opredeliti potrebno zakonodajno podlago za ta proces, da se energetska unija realizira, kar pa bo treba dopolniti z nezakonodajnimi ukrepi in dejavnostmi, zato da bo njeno upravljanje uspešno.

Skladno z **močno zavezo Komisije boljšemu pravnemu urejanju** bo predlog prinesel znatno zmanjšanje upravnega bremena za države članice, Komisijo in druge institucije EU. Sedanje zahteve v zvezi z načrtovanjem in poročanjem (za Komisijo in tudi za države članice) na področju energetike in podnebja prinašajo koristi v smislu natančnih podatkov o posebnih področjih politike in podpirajo izvajanje sektorske zakonodaje. Vendar jih kljub temu najdemo v številnih nepovezanih delih zakonodaje, ki so bili sprejeti v različnih trenutkih, posledica tega pa je določena mera odvečnosti, neskladnosti in prekrivanj ter pomanjkanje povezanosti med področjema energetike in podnebja. Poleg tega so bile nekatere sedanje zahteve opredeljene v povezavi z uresničevanjem ustreznih ciljev za leto 2020, zato ne morejo na primeren način podpreti uresničevanja okvira podnebne in energetske politike do 2030 niti niso usklajene z obveznostmi načrtovanja in poročanja na podlagi Pariškega sporazuma¹.

Ta predlog bo združil obstoječe razpršene obveznosti načrtovanja in poročanja iz glavnih zakonodajnih aktov EU s področij energetike, podnebja in drugih politik, povezanih z energetska unijo, ter s tem prispeval k pomembni poenostavitvi obveznosti. Take zahteve zmanjšuje, usklajuje in posodablja ter odpravlja obstoječa podvajanja. Predlog skupno povezuje, racionalizira ali razveljavlja več kot 50 obstoječih posameznih obveznosti načrtovanja, poročanja ter spremljanja izvajanja energetskega in podnebnega pravnega reda (31 jih povezuje, 23 jih razveljavlja). Racionalizirani proces političnega upravljanja med Komisijo in državami članicami s tesnim sodelovanjem drugih institucij EU bo uskladil pogostost in čas izvrševanja obveznosti, znatno izboljšal preglednost in sodelovanje ter s tem prinesel dodatne koristi z vidika zmanjšanja upravnega bremena.

Evropski svet se je s svojimi sklepi z dne 24. oktobra 2014 dogovoril o okviru podnebne in energetske politike do 2030² na podlagi predloga Komisije³. Ti sklepi so zahtevali pripravo zanesljivega in preglednega upravljanja brez nepotrebnih upravnih bremen, ki naj pomaga

¹ Sprejet na 21. zasedanju Konference pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja decembra 2015.

² Okvir temelji na podnebnem cilju najmanj 40-odstotnega zmanjšanja domačih emisij toplogrednih plinov na ravni gospodarstva do leta 2030 v primerjavi z letom 1990, zavezujočem cilju na ravni EU najmanj 27-odstotnega deleža porabe energije iz obnovljivih virov v EU do leta 2030, najmanj 27-odstotnem okvirnem cilju na ravni EU za izboljšanje energijske učinkovitosti leta 2030 in 15-odstotnem cilju za medsebojne povezave. V sklepih je bilo tudi določeno, da se bodo cilji energijske učinkovitosti preverili do leta 2020 ob upoštevanju 30-odstotnega cilja na ravni EU.

³ Sporočilo Komisije z dne 22. januarja 2014 z naslovom „Okvir podnebne in energetske politike za obdobje 2020–2030“ (COM/2014/015 final).

zagotoviti, da bo EU uresničila cilje svoje energetske politike, pri tem pa državam članicam zagotavlja potrebno prožnost in v celoti spoštuje njihovo svobodo pri določanju njihove mešanice virov energije. Svet je poudaril, da bi to upravljanje moralo temeljiti na obstoječih gradnikih, kot so nacionalni podnebni programi, nacionalni načrti za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost ter potreba po racionalizaciji in združitvi nepovezanih področij načrtovanja in poročanja.

Strategija za energetske unijo z dne 25. februarja 2015 je razširila področje upravljanja – onkraj okvira podnebne in energetske politike do 2030 – na vseh pet razsežnosti energetske unije (energetska varnost, solidarnost in zaupanje; notranji trg energije; zmanjšanje povpraševanja; razogljičenje, vključno z energijo iz obnovljivih virov; ter raziskave, inovacije in konkurenčnost).

Priloženo sporočilo o stanju energetske unije z dne 18. novembra 2015 in smernice Komisije državam članicam o nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih vsebujejo dodatne podatke in navajajo, da bi upravljanje moralo biti zasidrano v zakonodaji.

Svet za telekomunikacije, promet in energijo je 26. novembra 2015 v svojih sklepih ugotovil, da bo upravljanje nujno orodje za učinkovito in uspešno izgradnjo energetske unije. Vzporedno s tem potekajo redne razprave med Komisijo in državami članicami v okviru tehnične delovne skupine za nacionalne energetske in podnebne načrte.

Resolucija Evropskega parlamenta „Evropski energetski uniji naproti“ z dne 15. decembra 2015 je pozvala k ambicioznemu, zanesljivemu, preglednemu in demokratičnemu upravljanju energetske unije, ki v celoti vključuje Evropski parlament ter zagotavlja uresničitev podnebnih in energetskih ciljev do leta 2030.

Na osnovi tega je namen tega predloga vzpostaviti regulativni okvir za upravljanje energetske unije z dvema glavnima stebroma: prvič, racionalizacija in povezovanje obstoječih obveznosti načrtovanja, poročanja in spremljanja na področjih energetike in podnebja, da bi se odražala načela boljšega pravnega urejanja; drugič, opredelitev trdnega političnega procesa med državami članicami in Komisijo s tesnim sodelovanjem drugih institucij EU v zvezi z uresničevanjem ciljev energetske unije, zlasti njenih ciljev do leta 2030 za področji energetike in podnebja.

Evropska unija je 5. oktobra 2016 ratificirala Pariški sporazum, ki je začel veljati 4. novembra 2016. Predlagana uredba prispeva k izvrševanju Pariškega sporazuma, vključno z njegovimi petletnimi cikli pregledov, in zagotavlja, da bodo zahteve v zvezi s spremljanjem, poročanjem in preverjanjem na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in Pariškega sporazuma usklajene vključene v upravljanje energetske unije.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Na podlagi rezultatov preverjanja ustreznosti energetskega pravnega reda in zadevnih delov podnebnega pravnega reda predlagana uredba obveznosti načrtovanja in poročanja držav članic ter obveznosti Komisije v zvezi s spremljanjem, ki trenutno veljajo na podlagi sektorske zakonodaje, pušča nespremenjene, jih razveljavlja ali spreminja. Predlog je bil pripravljen vzporedno s pregledi direktive o energijski učinkovitosti, direktive o energijski učinkovitosti stavb, direktive o energiji iz obnovljivih virov in več zakonodajnih aktov, zajetih v pobudi za novo zasnovo trga, ki jih je opravila Komisija, da bi zagotovila popolno usklajenost med temi pobudami. Zagotovljena je bila tudi skladnost z drugimi zakonodajnimi akti EU na področjih podnebja in energetike.

Poleg tega predlog v celoti vključuje uredbo o mehanizmu za spremljanje emisij (uredbo MMR) za zagotovitev povezovanja med področji energetike in podnebja. Predlog na splošno nadaljuje pristop obstoječih določb o načrtovanju, poročanju in spremljanju na podlagi uredbe MMR, ki je bil rezultat predhodne racionalizacije na področju podnebja. Toda ta predlog racionalizira obstoječe določbe uredbe MMR z zakonodajo na področju energetike, posodablja obstoječe določbe, da bodo primerne za spremljanje izvajanja predlagane uredbe o skupnih prizadevanjih ter uredbe o rabi zemljišč, spremembi rabe zemljišč in gozdarstvu (LULUCF) in za izpolnjevanje zavez EU iz Pariškega sporazuma. Predlog obsega veliko področij, zato je bilo sklenjeno, da se ne predlaga prenova uredbe MMR. Komisija kljub temu pripisuje velik pomen ohranitvi celotne vsebine iz uredbe MMR, za katero ta predlog ne predlaga sprememb.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta pobuda je povezana tudi z drugimi področji politike, kot so promet, okolje, industrija, gospodarstvo, raziskave in konkurenca. Vendar je pomembno opozoriti, da se ta pobuda, kar zadeva racionalizacijo ter povezovanje načrtovanja in poročanja, osredotoča na področji energetike in podnebja, hkrati pa vključuje nekatere posamezne dele poročanja in načrtovanja na drugih področjih. To je nujno, da se zagotovi obvladljiv proces, osredotočen na glavne cilje energetske unije.

Vidik priporočil Komisije državam članicam, kot ga določa predlagana uredba, dopolnjuje in je skladen s priporočili, izdanimi v okviru evropskega semestra, ki se osredotoča na makroekonomska vprašanja in vprašanja strukturnih reform (redko v povezavi z energetiko ali podnebjem), medtem ko se upravljanje dotika zadev, značilnih prav za energetske in podnebno politiko. Kadar so zadeve, ki so posebnost energetske in podnebne politike, pomembne z vidika makroekonomije ali strukturnih reform, bi morale ostati del evropskega semestra.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravne podlage vseh določb uredbe so členi 191, 192 in 194 PDEU.

Predlagana uredba si prizadeva za zakonit namen na področju uporabe teh členov. Redni zakonodajni postopek se na splošno uporablja za sprejetje ukrepov v skladu s členom 192(1) PDEU in členom 194(2) PDEU.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Potreba po spoštovanju načela subsidiarnosti je eden od temeljnih vidikov upravljanja, osnovanih na pristopu, da bi države članice same morale pripraviti nacionalne načrte ter opredeliti cilje in ukrepe, ki bi bili predvideni v teh načrtih.

Nujnost ukrepanja na ravni EU

Glede na dejstvo, da se več elementov strategije za energetske unijo nanaša na cilje, določene na ravni EU, sta za zagotovitev uresničevanja teh ciljev nujna ukrepanja na ravni EU ter usklajenost energetske in podnebne politike v EU in njenih državah članicah ob hkratni ohranitvi prožnosti za države članice ohrani. Poleg tega večine energetskih izzivov, s katerimi se spoprijema Unija, ni mogoče rešiti z neusklajenimi nacionalnimi ukrepi. Enako velja za

podnebne spremembe, ki so po svoji naravi čezmejne in jih ni mogoče reševati samo z ukrepi na lokalni in nacionalni ravni ali celo na ravni EU.

Poleg tega je zaradi čezmejnega pomena vsake razsežnosti energetske unije ukrepanje na ravni EU potrebno, da se še dodatno spodbudi okrepljeno sodelovanje med državami članicami. Nobene razsežnosti energetske unije ne bi bilo mogoče učinkovito izvajati brez upravljanja na ravni EU med državami članicami in Komisijo, s katerim se spodbuja regionalno sodelovanje na področjih energetske in podnebne politike. Ukrepanje na ravni EU je potrebno tudi za zagotovitev, da bo EU pripravljena polno sodelovati v postopkih pregleda na podlagi Pariškega sporazuma.

In končno, ukrepanje na ravni EU je potrebno za racionalizacijo obstoječih zahtev v zvezi z načrtovanjem, poročanjem in spremljanjem, saj so obstoječe zahteve v zvezi s tem določene v zakonodaji EU – te se lahko spremeni in/ali razveljavi samo z zakonodajnim predlogom na ravni EU.

Dodana vrednost EU

Vzpostavitev trdnega upravljanja energetske unije bo pomagala zagotoviti, da bodo EU in njene države članice skupaj uresničile dogovorjene cilje energetske unije, vključno s cilji za energetiko in podnebje do leta 2030, ter na učinkovit in cenovno sprejemljiv način našle usklajene in skupne rešitve za skupne izzive. To je nujno z vidika potreb po večjih naložbah v energetske sektor v naslednjih desetletjih.

Države članice bodo imele koristi od racionaliziranega in poenostavljenega okvira načrtovanja in poročanja za svojo energetsko in podnebno politiko. Bolj učinkoviti in usklajeni upravni postopki v nacionalnih organih in tudi med državami članicami bodo omogočili učinkovitejše oblikovanje in izvajanje energetske in podnebne politike. Zasebni sektor bo imel koristi od preglednejših nacionalnih regulativnih okvirov kot podlage za naložbene odločitve na področjih energetike in podnebja, državljani pa bodo imeli koristi od boljše obveščenosti o izvajanju energetske unije in z njo povezanih politik.

- **Sorazmernost**

Predlog upravljanja, ki je zasidran v zakonodaji (in ni nezakonodajni pristop), je nujen za zagotovitev, da bodo vse države članice na primerljiv način prispevale k procesu in uresnitvi skupnih ciljev, za izboljšanje regulativne stabilnosti in varnosti za vlagatelje ter za zagotovitev skupnega spremljanja med državami članicami in Unijo.

Pristop k načrtovanju in poročanju na nacionalni ravni temelji na preverjanju ustreznosti (glej spodaj), katerega glavni cilj je bil oceniti sorazmernost sedanjega pristopa in po potrebi izboljšati spoštovanje tega načela.

Pristop k iterativnemu procesu med državami članicami in Komisijo temelji na priporočilih Komisije in ne na primer na sklepih Komisije, da bi se zagotovila sorazmernost in popolno spoštovanje pravic držav članic na podlagi člena 194 PDEU.

- **Izbira instrumenta**

Za zagotovitev neposredne veljavnosti določb in s tem za zagotovitev primerljivosti nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov in poročil je potrebna prej uredba kot direktiva. Neposredna veljavnost ima tudi to prednost, da omogoča izvedbo načrtov veliko pred letom 2021.

Poleg tega številne določbe Uredbe niso namenjene državam članicam in se zato niso mogle izvajati s prenosom v nacionalno zakonodajo (npr. obveznosti Komisije, postopek v zvezi s priporočili Komisije, Evropska agencija za okolje itn.).

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Zagotavljanje ustreznosti in poenostavitve ureditve je eden glavnih ciljev predlagane uredbe. Predlog je bil v skladu z zavezanostjo Komisije boljšemu pravnemu urejanju pripravljen vključujoče, in sicer na podlagi preglednosti in stalnega vključevanja zainteresiranih strani.

Na podlagi preverjanja ustreznosti (program **REFIT**), ki podpira predlagano uredbo, je razvidno, da bi si od novega pristopa lahko obetali znatno zmanjšanje upravnega bremena za države članice in tudi za Komisijo, čeprav se v okviru tega preverjanja taki učinki lahko izmerijo le deloma zaradi omejene razpoložljivosti zanesljivih podatkov. Hkrati bi nov pristop prinesel vrsto koristi, ki bi močno povečale usklajenost in učinkovitost. Predlog ne vključuje nobenih izjem v zvezi z mikropodjetji in ne vključuje namenskega pristopa k MSP, saj pobuda ne vpliva na te subjekte.

Predlagana uredba bo okrepila vlogo elektronskega poročanja, ki bo po pričakovanjih še dodatno zmanjšalo upravno breme.

- **Ocena učinka**

Ocena učinka, ki je priložena temu predlogu, je pripravljena in oblikovana skladno z veljavnimi smernicami za boljše pravno urejanje, odbor za regulativni nadzor pa je podal pozitivno mnenje. Izboljšave, ki jih je odbor predlagal, so bile vključene v končno različico. Kar zadeva možnosti politike za racionalizacijo obveznosti načrtovanja poročanja in spremljanja, ocenjene možnosti obsegajo vse od mehkih (nezakonodajnih) smernic za države članice do različnih pravnih pristopov za racionalizacijo in povezovanje obstoječih obveznosti.

Ocenjene so bile tudi razne možnosti politike, na primer v zvezi s posodobitvami in pogostostjo nacionalnih načrtov in poročil ter spremljanja, ki ga izvaja Komisija, iterativnim procesom med državami članicami in Komisijo, ki vključuje priporočila državam članicam, možnim odzivom politike, kadar skupna prizadevanja držav članic ne bi zadoščala za izpolnitev dogovorjenih ciljev na ravni EU, ter vlogo regionalnega posvetovanja pri pripravi nacionalnih načrtov.

Ocena učinka je pokazala, da je najprimernejša možnost en sam, nov pravni akt, ki v celoti vključuje uredbo o mehanizmu za spremljanje emisij (uredba MMR). Opozorila je, da je treba omogočiti nekatere uradne posodobitve nacionalnih načrtov in *dveletnih* poročil o napredku, ki jih pripravijo države članice, ter poročil o spremljanju, ki jih pripravi Komisija (vključno z letnimi poročili za posebna področja politike). Ugotovljeno je bilo, da bi moral iterativni proces s Komisijo vključevati tako oblikovanje (ambicije) kot izvajanje (realizacijo) nacionalnih načrtov ter da bodo potrebna priporočila Komisije o nacionalnih načrtih in poročilih o napredku. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da so obvezna regionalna posvetovanja z drugimi državami članicami o osnutkih in končnih različicah nacionalnih načrtov nujna za zagotovitev ustreznega usklajevanja postopkov in politik nacionalnega načrtovanja v okviru energetske unije.

Zgoraj omenjena kombinacija najprimernejših možnosti politike bi prinesla najboljše učinke v smislu manjšega upravnega bremena in prožnosti za države članice ter hkrati zagotovila upravljanje, ki je dovolj trdno, da lahko zagotovi uresničitev ciljev energetske unije.

Sklic na povzetek ocene učinka: SWD(2016)395⁴

Povezava na pozitivno mnenje odbora za regulativni nadzor: SEC(2016)494⁵

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

Preverjanje ustreznosti obveznosti načrtovanja, poročanja in spremljanja v energetskega pravnem redu EU (program REFIT) je prispevalo k pripravi predlagane uredbe. S preverjanjem ustreznosti se je ocenila tudi medsebojna povezanost med obveznostjo načrtovanja, poročanja in spremljanja v energetskega pravnem redu ter obveznostmi na podlagi ključne podnebne zakonodaje EU.

Splošna ugotovitev preverjanja ustreznosti je, da je obstoječi sistem načrtovanja, poročanja in spremljanja v energetskega pravnem redu EU sicer prinesel na splošno dobre rezultate, vendar pa obstaja možnost za bistveno izboljšanje veljavnega energetskega pravnega reda EU v povezavi s tem ter za okrepitev medsebojnih povezav s podnebnim pravnim redom EU, kar bi močno izboljšalo sedanje razmerje med koristmi in stroški.

Na podlagi tega preverjanje ustreznosti močno nakazuje, da bo potrebna sistematična integracija načrtovanja in poročanja držav članic ter spremljanja, ki ga izvaja Komisija, zato da se zagotovi usklajenost ter državam članicam in Komisiji omogoči, da bodo lahko v celoti izkoristile sinergije ter zagotovile doslednost med različnimi področji načrtovanja in poročanja, tudi z namenom, da bo sistem primeren za namen, ki ga določa novi splošni okvir energetske unije, vključno s cilji okvira podnebne in energetske politike do leta 2030. Predlagana uredba izvaja priporočila na podlagi preverjanja ustreznosti, vendar z nekaterimi izjemami v primerih, kjer to ni bilo možno predvsem zaradi dejstva, da se pogostost ni ujemala s tisto, ki je predvidena v uredbi o upravljanju, ali pa se je obveznost izkazala kot preveč tehnična.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Dne 11. januarja 2016 se je začelo javno posvetovanje za namene zbiranja stališč in predlogov zainteresiranih strani in državljanov. Posvetovanje je trajalo 12 tednov in se je zaključilo 22. aprila 2016⁶.

⁴ Povzetek ocene učinka, spremni dokument k predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o upravljanju energetske unije, spremembi Direktive 94/22/ES, Direktive 98/70/ES, Direktive 2009/31/ES, Uredbe (ES) št. 663/2009, Uredbe (ES) št. 715/2009, Direktive 2009/73/ES, Direktive Sveta 2009/119/ES, Direktive 2010/31/EU, Direktive 2012/27/EU, Direktive 2013/30/EU in Direktive Sveta (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 (delovni dokument služb Komisije).

⁵ Mnenje odbora za regulativni nadzor, spremni dokument k predlogu Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o upravljanju energetske unije, spremembi Direktive 94/22/ES, Direktive 98/70/ES, Direktive 2009/31/ES, Uredbe (ES) št. 663/2009/ES, Uredbe (ES) št. 715/2009, Direktive 2009/73/ES, Direktive Sveta 2009/119/ES, Direktive 2010/31/EU, Direktive 2012/27/EU, Direktive 2013/30/EU in Direktive Sveta (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013.

⁶ Posvetovanje se je osredotočilo na: i) kako bi sedanje obveznosti načrtovanja in poročanja na področju energetike in podnebja lahko racionalizirali, da bi bolje služile ciljem energetske unije; ii) kako bi bilo najbolje ukrepati v smeri razvoja integriranih orodij za načrtovanje, poročanje in spremljanje ter iii) kako vzpostaviti proces upravljanja, ki vodi v uresničitev ciljev energetske unije.

Za spletno anketo so bili prejeti skupno 103 odgovori, dodatni odgovori pa so prispeli po e-pošti; med njimi jih je bilo 15 iz držav članic⁷. Odgovori na to javno posvetovanje so bili vključeni v oceno Komisije in preverjanje ustreznosti v zvezi z obstoječimi obveznostmi načrtovanja in poročanja ter v oceno učinka, ki je podlaga predlagane uredbe.

Velika večina sodelujočih je potrdila pomen obstoječih obveznosti načrtovanja in poročanja, vendar se je tudi strinjala, da je treba obstoječe obveznosti načrtovanja in poročanja bolje racionalizirati, uskladiti in povezati, da se preprečijo vrzeli, podvajanja in nedoslednosti, ter da se morajo prizadevanja za racionalizacijo osredotočiti na obveznosti načrtovanja, ki so tesneje povezane s cilji okvira za leto 2030. Več zainteresiranih strani je izpostavilo potrebo po boljšem povezovanju sedanjih nacionalnih načrtov na teh področjih⁸, poudarilo pa je tudi nujnost racionalizacije in zmanjšanja obveznosti načrtovanja na splošno.

Velika večina sodelujočih je menila, da je en sam zakonodajni akt najprimernejša možnost za racionalizacijo obveznosti načrtovanja in poročanja na področju energetike in podnebja po letu 2020. Države članice so bile bolj deljenega mnenja glede zakonodajne in nezakonodajne možnosti.

Večina sodelujočih je menila, da bi nacionalni načrti morali odražati vseh pet razsežnosti energetske unije, biti pripravljeni na podlagi natančne predloge (ki bi jo potrdile tudi države članice v okviru tehnične delovne skupine) in biti jasno usmerjeni na področja s kvantificiranimi cilji EU. Manjše število sodelujočih – tudi več držav članic – je raje dalo prednost kratkim strateškim nacionalnim načrtom. Več zainteresiranih strani, vključno z večino držav članic, je vztrajalo, da je treba preprečiti nova upravna bremena ali dodatne stroške.

V zvezi s procesom politike, ki ureja finalizacijo in pregled načrtov, so se številni sodelujoči zavzeli za pregleden in participativen proces načrtovanja, ki spodbuja zaupanje vlagateljev in široko sprejetost v javnosti.

Sodelujoči so se na splošno strinjali, da bi novi sistem upravljanja moral olajšati usklajevanje nacionalnih energetskih politik in spodbujati regionalno sodelovanje ter da bi Komisija morala imeti pomembno vlogo v tem procesu.

Obsežnejši povzetek javnega posvetovanja je vključen v oceno učinka.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Preverjanje ustreznosti in oceno učinka, ki je podlaga za predlagano uredbo, sta podprli dve študiji, ki sta ju za Komisijo izvedli družbi Trinomics in Amec Foster Wheeler v prvi polovici leta 2016.

K področju uporabe in pristopu k nacionalnim načrtom v predlagani uredbi in njeni Prilogi 1 (predloga za nacionalne račune) je pozitivno prispevalo delo, ki ga je opravila tehnična delovna skupina za nacionalne energetske in podnebne načrte, ki ji je predsedovala Komisija z zastopstvom vseh držav članic.

⁷ Belgija, Ciper, Češka, Danska, Estonija, Finska, Latvija, Litva, Malta, Madžarska, Nemčija, Nizozemska, Poljska, Slovaška in Švedska.

⁸ Tj. nacionalnih akcijskih načrtov za energijo iz obnovljivih virov (NREAP), nacionalnih akcijskih načrtov za energijsko učinkovitost (NEEAP) in zahteve podnebne načrtovanja.

Strokovna mnenja, ki so med javnim posvetovanjem izhajala iz prispevkov zainteresiranih strani, so se uporabila kot dodatni vir znanja za dopolnitev analize.

- **Temeljne pravice**

Ker je predlagana politika naslovljena predvsem na države članice v vlogi institucionalnih akterjev, je skladna z Listino o temeljnih pravicah.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Glavna cilja tega predloga sta racionalizacija obveznosti načrtovanja, poročanja in spremljanja ter vzpostavitev mehanizma upravljanja. Države članice bi morale Komisiji redno posredovati celovite načrte in poročila. Na podlagi informacij, ki bi jih zagotovile države članice, bi Komisija morala pripraviti potrebna poročila o spremljanju. Za izvajanje nalog Komisije bodo dodeljeni uradniki, začasni uslužbenci ali zunanji sodelavci, ki delajo na področjih „energetika“ in „podnebni ukrepi“, in sicer v okviru obstoječega splošnega načrtovanja človeških virov Komisije. Kar zadeva Evropsko agencijo za okolje (EEA), je ob obstoječem načrtu za človeške vire EEA potrebno postopno dodajanje dodatnih pogodbenih uslužbencev (do treh v letu 2020).

Stroški GD ENER in GD CLIMA zaradi izvajanja predlagane uredbe, ki so dodatno predstavljeni v priloženi oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, bodo v celoti pokriti s sedanjimi programskimi finančnimi sredstvi zadevnih proračunskih vrstic do leta 2020. Kar zadeva finančna sredstva, potrebna za EEA, bodo ta dodana k sedanjemu finančnemu programu.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Poročanje in ocenjevanje, ki ju izvajajo Komisija in države članice, kot je določeno v tej uredbi, bosta zagotovila natančno spremljanje izvajanja Uredbe.

Uredba bo predmet formalnega pregleda leta 2026. Ta pregled bi moral upoštevati rezultate globalnega pregleda stanja Pariškega sporazuma.

- **Obrazložitveni dokumenti (za direktive)**

Ni relevantno.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Prvo poglavje predlagane uredbe določa njeno področje uporabe in predmet ter vsebuje opredelitve uporabljenih pojmov.

V drugem poglavju predlagane uredbe je določena obveznost držav članic, da morajo do 1. januarja 2019 pripraviti celoviti nacionalni energetske in podnebni načrt za obdobje od leta 2021 do leta 2030 ter za desetletna obdobja, ki sledijo. Priloga I vsebuje zavezujočo predlogo za načrte in dodatne dele, na primer o politikah, ukrepih in analitičnih podlagah.

To poglavje uvaja tudi iterativni proces posvetovanja med Komisijo in državami članicami pred finalizacijo načrta na podlagi osnutka nacionalnega načrta, ki ga je treba Komisiji posredovati do 1. januarja 2018 in zatem vsakih deset let za naslednja desetletna obdobja. V okviru tega bo Komisija lahko pripravila priporočila glede stopnje ambicioznosti ciljev in

prispevkov ter posebnih politik in ukrepov, ki so vključeni v načrt. V okviru regionalnih posvetovanj bodo tudi druge države članice lahko podale pripombe na osnutek načrta. Načrte je treba posodobiti do 1. januarja 2024 (še vedno upoštevajoč leto 2030).

V tretjem poglavju je določena obveznost držav članic, da morajo pripraviti dolgoročne strategije za nizke emisije za prihodnjih petdeset let in o teh poročati Komisiji, saj bodo odločilno prispevale k preobrazbi gospodarstva, delovnim mestom, rasti in uresničitvi širših ciljev trajnostnega razvoja ter se na pošten in stroškovno učinkovit način približujejo dolgoročnemu cilju, ki je določen s Pariškim sporazumom.

Četrto poglavje predlagane uredbe določa obveznost, da morajo države članice za spremljanje napredka pripraviti dveletna poročila o napredku izvajanja načrtov od leta 2021 naprej pri vseh petih razsežnostih energetske unije. V teh poročilih o napredku morajo države članice vsaki dve leti poročati tudi o svojih nacionalnih načrtih in strategijah prilagajanja podnebnim spremembam, pri čemer časovni razpored uskladijo s Pariškim sporazumom.

To poglavje določa tudi, katera poročila je treba pripraviti na letni ravni, na primer zato da se izpolnijo mednarodne zaveze Unije in njenih držav članic ter da se pridobi potrebna podlaga za ocenjevanje skladnosti na podlagi Uredbe [urad za publikacije: številka akta XXX o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 za trdno energetske unijo in izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami]⁹ ter Uredbe [urad za publikacije: številka akta XXX o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami]¹⁰. Ta poročila se nanašajo na primer na evidence toplogrednih plinov in podporo državam v razvoju ter omogočajo, da Unija in njene države članice lahko izkažejo napredek pri izvajanju svojih zavez na podlagi UNFCCC in Pariškega sporazuma. To poglavje določa tudi preglednost uporabe prihodkov, ustvarjenih z dražbo pravic v skladu z direktivo o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (direktiva ETS).

Določa tudi potrebno vsebino teh poročil v zvezi z vsemi petimi razsežnostmi ter uvaja platformo za elektronsko poročanje, ki bi morala temeljiti na obstoječih procesih poročanja, podatkovnih zbirkah in e-orodjih, na primer tistih, ki jih uporabljajo EEA, Eurostat (ESTAT) in Skupno raziskovalno središče (JRC), ter jih tudi izkoriščati.

Peto poglavje predlagane uredbe določa potrebno spremljanje in ocenjevanje, s katerima Komisija spremlja napredek držav članic v zvezi s cilji, določenimi v nacionalnem načrtu. Določa tudi postopek, po katerem Komisija sprejme ukrepe za zagotovitev skupnega uresničevanja ciljev energetske unije ali poda priporočila v zvezi z izvajanjem načrtov za uresničenje že določenih ciljev.

Predvideva priporočila Komisije na podlagi poročil o napredku in določa, da bo Komisija ukrepala na ravni EU ali zahtevala ukrepe držav članic, če bo ocena napredka kazala, da

⁹ COM/2016/0482 final - 2016/0231 (COD).

¹⁰ COM/2016/0479 final - 2016/0230 (COD).

energetski in podnebni cilji EU za leto 2030 ne bodo izpolnjeni (tj. zmanjšanje morebitnih vrzeli v ambicijah in realizaciji ali zapolnitev teh vrzeli). Določa tudi pristop k letnemu sporočilu Komisije o stanju energetske unije.

Šesto poglavje predlagane uredbe določa zahteve za sisteme evidenc, politike, ukrepe ter projekcije za emisije toplogrednih plinov na nacionalni ravni in na ravni Unije. Vzpostavitev takih sistemov se zahteva na mednarodni ravni. Ti sistemi bodo podprli tudi izvajanje nacionalnih načrtov v zvezi z razsežnostjo razogljičenja.

To poglavje zagotavlja tudi pravno podlago za uvedbo registrov na ravni Unije in na nacionalni ravni, da bi se upoštevali nacionalno določeni prispevki, ter omogoča uporabo mednarodno prenešenih rezultatov blaženja na podlagi členov 4(13) in 6 Pariškega sporazuma.

Sedmo poglavje predlagane uredbe določa mehanizme in načela sodelovanja in podpore med državami članicami in Unijo. Določa tudi vlogo EEA pri podpiranju Komisije, kjer je potrebno, pri spremljanju in poročanju na podlagi te uredbe.

Osmo poglavje predlagane uredbe vsebuje potrebne določbe za dodelitev nekaterih pooblastil Komisiji za sprejemanje delegiranih aktov v točno določenih okoliščinah.

Deveto poglavje predlagane uredbe ustanavlja odbor energetske unije (odbor za pregled v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011) ter opredeljuje določbe o pregledu Uredbe leta 2026, razveljavlja in spreminja druge akte zakonodaje EU za zagotovitev skladnosti ter vsebuje določbe o prehodnih ukrepih in začetku veljavnosti.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o upravljanju energetske unije,

spremembi Direktive 94/22/ES, Direktive 98/70/ES, Direktive 2009/31/ES, Uredbe (ES) št. 663/2009, Uredbe (ES) št. 715/2009, Direktive 2009/73/ES, Direktive Sveta 2009/119/ES, Direktive 2010/31/EU, Direktive 2012/27/EU, Direktive 2013/30/EU in Direktive Sveta (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 192(1) in 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

[ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹¹,]

[ob upoštevanju mnenja Odbora regij¹²,]

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ta uredba določa potrebno zakonodajno podlago za zanesljivo in pregledno upravljanje, ki zagotavlja uresničitev ciljev energetske unije s prizadevanji Unije in njenih držav članic, ki se dopolnjujejo, so skladna in ambiciozna, ter se hkrati zavzema za načela boljšega pravnega urejanja.
- (2) Evropska energetska unija bi morala vključevati pet ključnih razsežnosti: energetska varnost; notranji trg energije; energijsko učinkovitost; razogljičenje; raziskave, inovacije in konkurenčnost.
- (3) Cilj trdne energetske unije, katere temelj je visoko zastavljena podnebna politika, je odjemalcem v Uniji, tako gospodinjstvom kot podjetjem, zagotoviti zanesljivo, trajnostno, konkurenčno in cenovno sprejemljivo oskrbo z energijo, kar zahteva temeljito prenovo energetskega sistema v Evropi. Ta cilj je mogoče uresničiti samo z usklajenim ukrepanjem, ki združuje zakonodajne in nezakonodajne akte na ravni Unije in na nacionalni ravni.
- (4) Predlog Komisije se je oblikoval vzporedno z vrsto pobud v sektorski energetske politiki, zlasti v zvezi z energijo iz obnovljivih virov, energijsko učinkovitostjo in zasnovo trga, ter se sprejema skupaj. Te pobude predstavljajo sveženj v okviru splošne

¹¹ UL C , , str. .

¹² UL C , , str. .

teme energijske učinkovitosti kot prednostne naloge, vodilnega položaja Unije v svetu z vidika obnovljivih virov energije in poštene kupčije za odjemalce energije.

- (5) Evropski svet je 24. oktobra 2014 potrdil okvir podnebne in energetske politike za Unijo do leta 2030 na podlagi štirih ključnih ciljev: najmanj 40-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu, najmanj 27-odstotnega izboljšanja energijske učinkovitosti s ciljem 30-odstotnega izboljšanja, najmanj 27-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov, porabljene v Uniji, in najmanj 15-odstotne čezmejne elektroenergetske povezanosti. Določil je, da je cilj v zvezi z energijo iz obnovljivih virov zavezujoč na ravni Unije in da bo izpolnjen s prispevki držav članic, ki temeljijo na potrebi po skupnem prispevku k cilju Unije.
- (6) Zavezujoči cilj najmanj 40-odstotnega zmanjšanja domačih emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990 je bil na zasedanju Sveta za okolje 6. marca 2015 uradno potrjen kot načrtovani, nacionalno določeni prispevek Unije in njenih držav članic k Pariškemu sporazumu. Evropska unija je Pariški sporazum ratificirala 5. oktobra 2016¹³, veljati pa je začel 4. novembra 2016. Pariški sporazum nadomešča pristop, sprejet na podlagi Kjotskega protokola iz leta 1997, ki se po letu 2020 ne bo več izvajal. Zato bi bilo treba ob upoštevanju tega sistema Unije za spremljanje emisij in poročanje o njih posodobiti.
- (7) Evropski Svet je dne 24. oktobra 2014 sprejel tudi sklep¹⁴, da bi bilo treba oblikovati zanesljiv in pregleden sistem upravljanja brez nepotrebnih upravnih bremen, ki bi pomagal zagotoviti, da bi Unija uresničila cilje svoje energetske politike ob tem, da bi državam članicam zagotavljal potrebno prožnost in v celoti spoštoval njihovo svobodo pri določanju njihove mešanice virov energije. Svet je poudaril, da bi tak sistem upravljanja moral temeljiti na obstoječih gradnikih, kot so nacionalni podnebni programi, nacionalni načrti za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost ter potreba po racionalizaciji in združitvi nepovezanih področij načrtovanja in poročanja. Dogovorili so se tudi o povečanju vloge in pravic odjemalcev, preglednosti in predvidljivosti za vlagatelje, med drugim s sistematičnim spremljanjem ključnih kazalnikov za cenovno sprejemljiv, varen, konkurenčen, zanesljiv in trajnosten sistem oskrbe z električno energijo, ter o olajšanju usklajevanja nacionalnih energetskih politik in spodbujanju regionalnega sodelovanja med državami članicami.
- (8) Strategija Komisije za energetske unije z dne 25. februarja 2015 določa, da je za to, da bodo ukrepi na področju energetike na ravni Unije, na regionalni, nacionalni in lokalni ravni vsi po vrsti prispevali k ciljem energetske unije, potrebno integrirano upravljanje, in s tem razširja področje upravljanja – tako da presega okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 – na vseh pet razsežnosti energetske unije.
- (9) Komisija je v svojem sporočilu o stanju energetske unije z dne 18. novembra 2015¹⁵ nadalje pojasnila, da so celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti, ki obsegajo vseh pet ključnih razsežnosti energetske unije, nujna orodja za bolj strateško načrtovanje energetske in podnebne politike. Kot del sporočila o stanju energetske unije so smernice Komisije državam članicam za celovite nacionalne energetske in podnebne načrte državam članicam zagotovile podlago za začetek priprave

¹³ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

¹⁴ Sklepi Evropskega sveta z dne 23. in 24. oktobra 2014 (EUCO 169/14).

¹⁵ Sporočilo o stanju energetske unije z dne 18. novembra 2015, COM(2015)572 final.

nacionalnih načrtov za obdobje od leta 2021 do leta 2030 ter določile glavne stebre procesa upravljanja. V sporočilu o stanju energetske unije je tudi določeno, da bi upravljanje moralo biti zasidrano v zakonodaji.

- (10) Svet je v svojih sklepih z dne 26. novembra 2015¹⁶ ugotovil, da bo upravljanje energetske unije nujno orodje za učinkovito in uspešno izgradnjo energetske unije ter uresničitev njenih ciljev. Poudaril je, da bi sistem upravljanja moral temeljiti na načelih integracije strateškega načrtovanja in poročanja o izvajanju podnebne in energetske politike ter usklajenosti med akterji, ki so odgovorni za energijsko in podnebno politiko na ravni Unije ter na regionalni in nacionalni ravni. Poudaril je tudi, da bi upravljanje moralo zagotoviti uresničitev dogovorjenih energetskih in podnebnih ciljev za leto 2030 in da bo upravljanje spremljalo skupni napredek Unije v smeri uresničevanja ciljev politik v vseh petih razsežnostih energetske unije.
- (11) Resolucija Evropskega parlamenta „Evropski energetski uniji naproti“ z dne 15. decembra 2015¹⁷ je pozvala k visoko zastavljenemu, zanesljivemu, preglednemu in demokratičnemu okviru upravljanja energetske unije, ki v celoti vključuje Evropski parlament ter zagotavlja uresničitev podnebnih in energetskih ciljev do leta 2030.
- (12) Zato bi moral biti glavni cilj upravljanja energetske unije omogočiti uresničitev ciljev energetske unije in zlasti ciljev okvira podnebne in energetske politike do leta 2030. Zato je ta uredba povezana s sektorsko zakonodajo, na podlagi katere se izvajajo energetski in podnebni cilji do leta 2030. Medtem ko države članice potrebujejo prožnost pri izbiri politik, ki so najbolj usklajene z njihovo nacionalno mešanico virov energije in preferencami, bi ta prožnost morala biti skladna z nadaljnjim povezovanjem trgov, večjo konkurenco, uresničevanjem podnebnih in energetskih ciljev ter postopnim preходом na nizkoogljično gospodarstvo.
- (13) Prehod na nizkoogljično gospodarstvo zahteva spremembe naložbenega ravnanja ter spodbude na vseh področjih politike. Uresničitev cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov zahteva povečanje učinkovitosti in več inovacij v evropskem gospodarstvu, še zlasti pa bi morala privedi tudi do izboljšanja kakovosti zraka.
- (14) Ker toplogredni plini in onesnaževala zraka večinoma izhajajo iz skupnih virov, ima lahko politika, katere namen je zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, vzporedne koristi za kakovost zraka, ki bi lahko izravnale nekatere ali vse kratkoročne stroške blažitve emisij toplogrednih plinov. Ker podatki, ki se sporočajo na podlagi Direktive 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸, predstavljajo pomembne vhodne podatke za pripravo evidence toplogrednih plinov in nacionalnih načrtov, bi bilo treba priznati pomembnost priprave in poročanja skladnih podatkov med direktivo 2001/81/ES in evidenco toplogrednih plinov.
- (15) Izkušnje, pridobljene pri izvajanju Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹, so pokazale potrebo po sinergijah in skladnosti s poročanjem na podlagi

¹⁶ Sklepi Sveta z dne 26. novembra 2015 (14632/15).

¹⁷ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2015 „Evropski energetski uniji naproti“ (2015/2113(INI)).

¹⁸ Direktiva 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatere onesnaževala zraka (UL L 309, 27.11.2001, str. 22).

¹⁹ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

drugih pravnih instrumentov, zlasti Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁰, Uredbe (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta²¹, Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta²² in Uredbe (ES) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta²³. Za zagotavljanje kakovosti poročanja o emisijah je bistvena uporaba skladnih podatkov za poročanje o emisijah toplogrednih plinov.

- (16) Skladno z močno zavezo Komisije boljšemu pravnemu urejanju bi upravljanje energetske unije moralo prispevati k znatnemu zmanjšanju upravnega bremena za države članice, Komisijo in druge institucije EU ter pomagati zagotoviti skladnost in ustreznost politik in ukrepov na ravni Unije in na nacionalni ravni v zvezi s preoblikovanjem energetskega sistema v smeri nizkoogljičnega gospodarstva.
- (17) Uresničitev ciljev energetske unije bi bilo treba zagotoviti s kombinacijo pobud Unije in usklajenimi nacionalnimi politikami, opredeljenimi v celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih. Sektorska zakonodaja Unije na področju energetike in podnebja določa zahteve v zvezi s poročanjem, ki so se izkazale kot uporabna orodja za uvajanje sprememb na nacionalni ravni. Njihova uvedba v različnih trenutkih je povzročila prekrivanja ter nezadostno upoštevanje sinergij in medsebojnih vplivov med področji politik. Zato bi bilo treba zdajšnje ločeno načrtovanje, poročanje in spremljanje na področju energetike in podnebja čim bolj racionalizirati in integrirati.
- (18) Celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti bi morali zajeti desetletna obdobja ter zagotoviti pregled nad obstoječim stanjem energetskega sistema in politike. Določati bi morali nacionalne cilje za vsako od petih ključnih razsežnosti energetske unije ter ustrezne politike in ukrepe za izpolnitev teh ciljev in temeljiti na analitični osnovi. Nacionalni načrti, ki zajemajo prvo obdobje od leta 2021 do leta 2030, bi morali posebno pozornost posvetiti ciljem za leto 2030 za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, energijo iz obnovljivih virov, energijsko učinkovitost in elektroenergetsko povezanost. Države članice bi si morale prizadevati, da so nacionalni načrti skladni s cilji trajnostnega razvoja in prispevajo k njihovemu uresničevanju.
- (19) Uvesti bi bilo treba obvezno predlogo za nacionalne načrte, ki bi zagotavljala, da bi bili vsi nacionalni načrti dovolj obsežni, ter olajšala primerjavo in združevanje nacionalnih načrtov, hkrati pa zagotavljala dovolj prožnosti za države članice pri določanju podrobnosti nacionalnih načrtov, ki bi odražale nacionalne preference in posebnosti.
- (20) Izvajanje politik in ukrepov na področjih energetike in podnebja ima učinek na okolje. Zato bi morale države članice javnosti zagotoviti čimprejšnje in učinkovite možnosti sodelovanja in posvetovanja o pripravi celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov po potrebi v skladu z določbami Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta

²⁰ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

²¹ Uredba (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

²² Uredba (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. Oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L 304, 14.11.2008, str. 1).

²³ Uredba (ES) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2016 (UL L 150, 20.5.2014, str. 195).

in Sveta²⁴ in Konvencije Gospodarske komisije Združenih narodov za Evropo z dne 25. junija 1998 o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah („Aarhuška konvencija“). Države članice bi morale tudi zagotoviti vključitev socialnih partnerjev k pripravi celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov.

- (21) Regionalno sodelovanje je ključnega pomena za zagotovitev dejanske uresničitve ciljev energetske unije. Države članice bi morale dobiti možnost predložitve pripomb na načrte drugih držav članic, preden se ti dokončajo, da se preprečijo nedoslednosti in morebitni negativni učinki na druge države članice ter zagotovi, da se skupni cilji uresničujejo s skupnimi prizadevanji. Regionalno sodelovanje bi pri pripravi in dokončanju nacionalnih načrtov ter naknadnem izvajanju nacionalnih načrtov moralo biti bistveno za izboljšanje učinkovitosti in uspešnosti ukrepov ter za spodbujanje povezovanja trgov in energetske varnosti.
- (22) Nacionalni načrti bi morali biti stabilni, da se zagotovijo preglednost in predvidljivost nacionalnih politik in ukrepov ter s tem varnost za vlagatelje. V desetletnem obdobju, ki ga zajemajo nacionalni načrti, bi bilo treba enkrat vendarle predvideti posodobitve teh načrtov, da se državam članicam omogoči prilagoditev na bistvene spreminjajoče se okoliščine. Države članice bi morale imeti možnost, da načrte, ki zajemajo obdobje od leta 2021 do leta 2030, posodobijo do 1. januarja 2024. Cilji in prispevki bi se morali spreminjati samo zato, da se odražajo povečane splošne ambicije, zlasti v zvezi s cilji za leto 2030 za področji energetike in podnebja. Kot del posodobitev bi si države članice morale prizadevati za blažitev morebitnih negativnih učinkov na okolje, ki se pokažejo v okviru celovitega poročanja.
- (23) Stabilne dolgoročne strategije za nizke emisije so ključnega pomena, saj prispevajo k preobrazbi gospodarstva, delovnim mestom, rasti in uresničitvi širših ciljev trajnostnega razvoja ter omogočajo približevanje dolgoročnemu cilju, ki je določen s Pariškim sporazumom, na pošten in stroškovno učinkovit način. Poleg tega so pogodbenice Pariškega sporazuma pozvane, da do leta 2020 sporočijo svoje dolgoročne strategije za razvoj z nizkimi emisijami toplogrednih plinov do sredine stoletja.
- (24) Tako kot velja za načrtovanje, sektorska zakonodaja Unije na področju energetike in podnebja določa zahteve v zvezi s poročanjem, ki so se izkazale kot uporabna orodja za uvažanje sprememb na nacionalni ravni, vendar so bile te zahteve uvedene ob različnih trenutkih, kar je povzročilo prekrivanja ter nezadostno upoštevanje sinergij in medsebojnih vplivov med področji politik, kot so blažitev emisij toplogrednih plinov, energija iz obnovljivih virov, energijska učinkovitost in povezovanje trgov. Za vzpostavitev pravega ravnotežja med potrebo po zagotovitvi ustreznega spremljanja izvajanja nacionalnih načrtov in potrebo po zmanjšanju upravnega bremena bi države članice morale uvesti dveletna poročila o napredku pri izvajanju načrtov in drugih gibanjih v energetskega sistema. Vendar bi določena poročila, zlasti v zvezi z zahtevami poročanja na področju podnebja, ki izhajajo iz Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja („UNFCCC“) in uredb Unije, bila še vedno potrebna na letni ravni.
- (25) Iz celovitih poročil držav članic o napredku bi morali biti razvidni sestavni deli, določeni v predlogi za nacionalne načrte. Predloga za celovita poročila o napredku bi

²⁴

Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

morala biti podrobno določena v naknadnem izvedbenem aktu ozirom aktih ob upoštevanju njihove tehnične narave in dejstva, da je treba prva poročila o napredku predložiti leta 2021. Poročila o napredku bi bilo treba pripravljati, da se zagotovi preglednost v odnosu do Unije, drugih držav članic in akterjev na trgu, vključno s porabniki. Obsegati bi morala vseh pet razsežnosti energetske unije in v prvem obdobju hkrati nameniti pozornost področjem, ki jih zajema okvir podnebne in energetske politike do leta 2030.

- (26) V okviru UNFCCC se od Unije in njenih držav članic zahteva, da z uporabo primerljivih metodologij, dogovorjenih v okviru konference pogodbenic, pripravijo, redno posodablajo, objavijo in poročajo konferenci pogodbenic o nacionalnih evidencah antropogenih emisij po virih in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov. Sezname emisij toplogrednih plinov so ključnega pomena za spremljanje napredka pri izvajanju v zvezi z razsežnostjo razogljíčenja in oceno skladnosti s podnebno zakonodajo, zlasti z Uredbo [urad za publikacije: številka akta XXX o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 za trdno energetsko unijo in izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami]²⁵ („Uredba [] [ESR]“) ter Uredbo [urad za publikacije: številka akta XXX o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami] („Uredba [] [LULUCF]“) ²⁶.
- (27) Sklep 1/CP.16 konference pogodbenic UNFCCC zahteva sprejetje nacionalnih ureditev za ocenjevanje antropogenih emisij po virih in vseh po ponorih odstranjenih toplogrednih plinov. Ta uredba bi morala omogočiti sprejetje teh nacionalnih ureditev.
- (28) Izkušnje z izvajanjem Uredbe (EU) št. 525/2013 so razkrile pomen preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti informacij. Na podlagi teh izkušenj bi ta uredba morala zagotavljati, da je poročanje držav članic o njihovih politikah in ukrepih ter napovedih ključni sestavni del poročil o napredku. Informacije v navedenih poročilih bi morale biti nujne za izkazovanje pravočasnega izvajanja zavez na podlagi Uredbe [] [ESR]. Upravljanje in stalno izboljševanje sistemov na ravni Unije in držav članic bi morala skupaj z boljšimi smernicami za poročanje bistveno prispevati k stalnemu izboljševanju informacij, potrebnih za spremljanje napredka v zvezi z razsežnostjo razogljíčenja.
- (29) Ta uredba bi morala zagotoviti, da bi države članice poročale o prilagajanju na podnebne spremembe ter zagotavljanju finančne in tehnološke podpore ter podpore za krepitev zmogljivosti državam v razvoju, kar bi olajšalo izvajanje zavez Unije na podlagi UNFCCC in Pariškega sporazuma. Informacije o nacionalnih prilagoditvenih ukrepih in podpori so pomembne tudi v okviru celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov, zlasti v zvezi s prilagajanjem na tiste negativne učinke podnebnih sprememb, ki so povezani z zanesljivostjo oskrbe z energijo v Uniji, kot sta razpoložljivost vode za hlajenje v elektrarnah in razpoložljivost biomase za

²⁵ UL L [...], [...], str. [...].

²⁶ UL L [...], [...], str. [...].

pridobivanje energije, informacije o podpori pa so pomembne za zunanjo razsežnost energetske unije.

- (30) Za omejitev upravnega bremena za države članice in Komisijo bi slednja morala vzpostaviti spletno platformo za poročanje, ki bi olajšala komunikacijo in spodbujala sodelovanje. To bi moralo zagotoviti pravočasno oddajo poročil in omogočilo boljše preglednost nacionalnega poročanja. Platforma za elektronsko poročanje bi morala dopolnjevati obstoječe procese poročanja, podatkovne zbirke in e-orodja, na primer tista, ki jih uporabljajo Evropska agencija za okolje (EEA), Eurostat (ESTAT), Skupno raziskovalno središče (JRC), ter spoznanja, pridobljena s sistemom za okoljsko ravnanje in presojo, ki ga je vzpostavila Evropska unija (EMAS), ter temeljiti na njih in jih izkoriščati.
- (31) Glede podatkov, ki jih je treba Komisiji posredovati v okviru nacionalnega načrtovanja in poročanja, informacije držav članic ne bi smele podvajati podatkov in statistike, ki so že na razpolago prek Eurostata na podlagi Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta²⁷ v enaki obliki, kot jo določa obveznost načrtovanja in poročanja iz te uredbe ter so še vedno na voljo pri Eurostatu v enakih vrednostih. Kjer je mogoče in primerno z vidika pravočasnosti, bi morali poročani podatki in projekcije v nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih temeljiti na podatkih Eurostata in metodologiji, ki se uporablja za poročanje evropske statistike v skladu z Uredbo (ES) št. 223/2009, in biti z njimi skladni.
- (32) Komisija bo morala nujno oceniti nacionalne načrte in glede na poročila o napredku tudi njihovo izvajanje z vidika skupnega uresničevanja ciljev strategije za energetske unijo. Za prvo desetletno obdobje to zadeva zlasti uresničevanje ciljev za leto 2030 na ravni Unije za področji energetike in podnebja ter nacionalnih prispevkov k tem ciljem. Takšno ocenjevanje bi bilo treba izvesti vsaki dve leti, enkrat letno pa samo po potrebi, in moralo bi biti konsolidirano v sporočilih Komisije o stanju energetske unije.
- (33) Letalstvo vpliva na globalno podnebje z izpusti CO₂, pa tudi z drugimi emisijami, vključno z emisijami dušikovih oksidov in mehanizmi, kot so krepitev cirusov. Ob upoštevanju hitrega razvoja znanstvenega razumevanja teh vplivov je v Uredbi (EU) št. 525/2013 že predvidena posodobljena ocena vplivov letalstva, ki niso povezani s CO₂, na globalno podnebje. Pri tem uporabljeno modeliranje bi bilo treba prilagoditi znanstvenemu napredku. Komisija bi lahko na podlagi svojih ocen takšnih vplivov razmislila o ustreznih možnostih politike za njihovo obravnavanje.
- (34) Med Komisijo in državami članicami bi se moral odvijati stalen dialog, kar bi pomagalo zagotoviti skladnost med nacionalnimi politikami in politikami Unije ter cilji energetske unije. Komisija bi po potrebi morala izdati priporočila državam članicam, tudi o stopnji ambicioznosti osnutkov nacionalnih načrtov, o naknadnem izvajanju politik in ukrepov priglasičenih nacionalnih načrtov ter o drugih nacionalnih politikah in ukrepih, ki so pomembni za izvajanje energetske unije. Države članice bi morale taka priporočila čim bolj upoštevati in v naknadnih poročilih o napredku pojasniti, kako so jih izvedle.

²⁷ Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).

- (35) Če ambicioznost celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov ali njihovih posodobitev ne bi zadoščala za skupno uresničitev ciljev energetske unije in v prvem obdobju zlasti ciljev za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost, bi morala Komisija sprejeti ukrepe na ravni Unije, da bi zagotovila skupno uresničitev teh ciljev (tako bi zapolnila morebitno „vrzel v prizadevanjih“). Če napredek, ki ga doseže Unija na poti uresničevanja teh ciljev, ne bi zadoščal za njihovo realizacijo, bi morala Komisija poleg izdaje priporočil sprejeti ukrepe na ravni Unije ali pa bi države članice morale sprejeti dodatne ukrepe, da se zagotovi uresničitev teh ciljev (tako bi se zapolnila morebitna „vrzel v realizaciji“). Taki ukrepi bi morali upoštevati prvotne visoko zastavljene prispevke držav članic k ciljem za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost v skupnih prizadevanjih za uresničitev skupnih ciljev. Taki ukrepi na področju energije iz obnovljivih virov lahko vključujejo tudi finančne prispevke držav članic za finančno platformo, ki jo upravlja Komisija in bi se uporabila za prispevanje projektom na področju energije iz obnovljivih virov v celotni Uniji. Nacionalni cilji držav članic za energijo iz obnovljivih virov za leto 2020 bi se morali uporabiti kot izhodiščni deleži energije iz obnovljivih virov od leta 2021 naprej. Na področju energijske učinkovitosti je lahko cilj dodatnih ukrepov zlasti izboljšanje energijske učinkovitosti izdelkov, stavb in prometa.
- (36) Unija in države članice bi si morale prizadevati za zagotovitev najnovejših informacij o svojih emisijah toplogrednih plinov in odvzemih. S to uredbo bi bilo treba omogočiti pripravo takšnih ocen v najkrajšem možnem času z uporabo statističnih in drugih informacij, kot so, kadar je to ustrezno, podatki iz vesolja, ki se zagotavljajo v okviru programa globalnega spremljanja okolja in varnosti ter drugih satelitskih sistemov.
- (37) Na podlagi Uredbe [] [ESR] bi se moral nadaljevati pristop letnega cikla zavez, sprejet z Odločbo št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁸. Ta zahteva celovit pregled evidenc držav članic o toplogrednih plinih, da se omogoči ocena skladnosti in po potrebi uporaba popravnih ukrepov. Na ravni Unije je treba uvesti postopek pregledovanja evidenc toplogrednih plinov, ki jih predložijo države članice, da se zagotovi verodostojna, dosledna, pregledna in pravočasna ocena skladnosti z Uredbo [] [ESR].
- (38) Države članice in Komisija bi morale zagotoviti tesno sodelovanje v zvezi z vsemi zadevami, ki se nanašajo na izvajanje energetske unije in te uredbe, ob tesnem sodelovanju Evropskega parlamenta. Komisija bi morala ustrezno pomagati državam članicam pri izvajanju te uredbe, zlasti v povezavi s sprejetjem nacionalnih načrtov in s tem povezano krepitvijo zmogljivosti.
- (39) Države članice bi morale zagotoviti, da celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti upoštevajo zadnja priporočila za posamezne države članice, izdana v okviru evropskega semestra.
- (40) Evropska agencija za okolje bi morala po potrebi in skladno s svojim letnim delovnim programom Komisiji pomagati pri ocenjevanju, spremljanju in poročanju.

28

Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (UL L 140, 5.6.2009, str. 136).

- (41) Pooblastila za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) bi bilo treba prenesti na Komisijo, da bi spremenila splošni okvir za celovite nacionalne energetske in podnebne načrte (predloga), uvedla finančno platformo, v katero bi države članice lahko prispevale, če bi kazalo, da načrtani potek Unije na skupni ravni ne vodi k uresničitvi cilja v zvezi z energijo iz obnovljivih virov za leto 2030, upoštevala spremembe potencialov globalnega segrevanja in mednarodno dogovorjenih smernic za evidence, določila vsebinske zahteve glede sistema evidenc Unije in vzpostavila registre skladno s členom 33. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov bi Evropski parlament in Svet zlasti morala vse dokumente prejeti sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa bi morali imeti možnost, da se sistematično udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki se ukvarjajo s pripravo delegiranih aktov. Po potrebi bi morala upoštevati tudi sklepe, sprejete na podlagi UNFCCC in Pariškega sporazuma.
- (42) Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje členov 15(3), 17(4), 23(6), 31(3) in (4) ter 32(3) te uredbe, bi bilo treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011²⁹.
- (43) Komisiji bi moral v okviru izvajanja njenih nalog na podlagi te uredbe pri pripravi izvedbenih aktov pomagati odbor za energetske unijo. Ta bi moral nadomestiti Odbor za podnebne spremembe in po potrebi druge odbore ter prevzeti njihove naloge.
- (44) Komisija bi morala leta 2026 preveriti izvajanje te uredbe in po potrebi predlagati spremembe za zagotovitev pravilnega izvajanja uredbe in uresničitve njenih ciljev. Ta pregled bi moral upoštevati spreminjajoče se okoliščine, po potrebi pa bi morali biti podlaga zanj rezultati globalnega pregleda stanja Pariškega sporazuma.
- (45) Ta uredba bi morala vključevati, spreminjati, nadomeščati in razveljavljati določene obveznosti načrtovanja, poročanja in spremljanja, ki jih trenutno vsebuje sektorska zakonodaja Unije za področji energetike in podnebja, in sicer za zagotovitev racionaliziranega in celostnega pristopa k glavnim področjem načrtovanja, poročanja in spremljanja. Zato bi bilo treba ustrezno spremeniti naslednje akte:
- Direktivo 94/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o pogojih za izdajo in uporabo dovoljenj za iskanje, raziskovanje in izkoriščanje ogljikovodikov³⁰;
 - Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS³¹;
 - Direktivo 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta

²⁹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

³⁰ UL L 164, 30.6.1994, str. 3.

³¹ UL L 350, 28.12.1998, str. 58.

85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006³²;

- Uredbo (ES) št. 663/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vzpostavitvi programa za podporo oživitvi gospodarstva z dodelitvijo finančne pomoči Skupnosti energetskim projektom³³;
- Uredbo (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005³⁴;
- Direktivo 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES³⁵;
- Direktivo Sveta 2009/119/ES z dne 14. septembra 2009 o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov³⁶;
- Direktivo 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetske učinkovitosti stavb³⁷;
- Direktivo 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES³⁸;
- Direktivo 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o varnosti naftnih in plinskih dejavnosti na morju in spremembi Direktive 2004/35/ES³⁹;
- Direktivo Sveta (EU) 2015/652 z dne 20. aprila 2015 o določitvi metod izračuna in zahtev glede poročanja na podlagi Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva⁴⁰.

(46) Ta uredba bi morala v celoti vključevati tudi določbe Uredbe (EU) št. 525/2013. Posledično bi bilo treba s 1. januarjem 2021 razveljaviti Uredbo (EU) št. 525/2013. Vendar da se zagotovi, da se izvajanje Odločbe št. 406/2009/ES nadaljuje na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013 in da določeni vidiki, povezani z izvajanjem Kjotskega protokola, ostanejo zajeti v zakonodaji, je pomembno, da se določene določbe uporabljajo po navedenem datumu.

(47) Ker države članice same ne morejo zadovoljivo doseči ciljev te uredbe in se ti zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepanja lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za uresničitev navedenih ciljev –

³² UL L 140, 5.6.2009, str. 114.

³³ UL L 200, 31.7.2009, str. 31.

³⁴ UL L 211, 14.8.2009, str. 36.

³⁵ UL L 211, 14.8.2009, str. 94.

³⁶ UL L 265, 9.10.2009, str. 9.

³⁷ UL L 153, 18.6.2010, str. 13.

³⁸ UL L 315, 14.11.2012, str. 1.

³⁹ UL L 178, 28.6.2013, str. 66.

⁴⁰ UL L 107, 25.4.2015, str. 26.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja mehanizem upravljanja za:
 - (a) izvajanje strategij in ukrepov, zasnovanih za izpolnitev ciljev energetske unije, za prvo desetletno obdobje od 2021 do 2030 pa zlasti energetskih in podnebnih ciljev EU za leto 2030;
 - (a) zagotavljanje pravočasnosti, preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti poročanja Unije in njenih držav članic sekretariatu UNFCCC in sekretariatu Pariškega sporazuma.

Mehanizem upravljanja temelji na celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih, ki obsegajo desetletna obdobja z začetkom od 2021 do 2030, ki ustrezajo celovitim nacionalnim energetskim in podnebnim poročilom o napredku držav članic in ureditvam za celostno spremljanje s strani Evropske komisije. Opredeljuje strukturiran, iterativen proces med Komisijo in državami članicami z vidika dokončanja nacionalnih načrtov in njihovega poznejšega izvajanja, vključno z upoštevanjem regionalnega sodelovanja ter ustreznega ukrepanja Komisije.

2. Ta uredba se uporablja za naslednjih pet razsežnosti energetske unije:
 - (a) energetska varnost,
 - (b) trg energije,
 - (c) energijsko učinkovitost,
 - (d) razogljičenje ter
 - (e) raziskave, inovacije in konkurenčnost.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz [prenovitev Direktive 2009/28/ES, kot je predlagano s COM(2016) 767], Direktive 2010/31/EU in Direktive 2012/27/EU.

Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

- (1) „obstoječe politike in ukrepi“ pomenijo izvedene ter sprejete politike in ukrepe;
- (2) „izvedene politike in ukrepi“ pomenijo politike in ukrepe, za katere na dan predložitve nacionalnega načrta ali poročila o napredku velja eno ali več od naštetega: v veljavi je nacionalna zakonodaja ali evropska zakonodaja, ki se neposredno uporablja, sprejet je bil najmanj en prostovoljen dogovor, finančna sredstva so dodeljena, uporabljeni so človeški viri;
- (3) „sprejete politike in ukrepi“ pomenijo politike in ukrepe, za katere je na dan predložitve nacionalnega načrta ali poročila o napredku bila sprejeta uradna odločitev vlade in obstaja jasna zavezanost k začetku izvajanja;

- (4) „načrtovane politike in ukrepi“ so možnosti, ki se preučujejo in zanje obstaja dejanska verjetnost sprejetja in izvajanja po datumu predložitve nacionalnega načrta ali poročila o napredku;
- (5) „projekcije“ pomenijo napovedi antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ali razvoja energetskega sistema vključno z vsaj kvantitativnimi ocenami za zaporedje prihodnjih štirih let, ki se konča na 0 ali 5 neposredno po letu poročanja;
- (6) „projekcije brez ukrepov“ pomenijo projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, iz katerih so izključeni učinki vseh politik in ukrepov, načrtovanih, sprejetih ali izvajanih po letu, ki je izbrano za izhodišče zadevne projekcije;
- (7) „projekcije z ukrepi“ pomenijo projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, ki zajemajo učinke sprejetih in izvajanih politik in ukrepov na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov ali razvoj energetskega sistema;
- (8) „projekcije z dodatnimi ukrepi“ pomenijo projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ali razvoja energetskega sistema, ki zajemajo učinke sprejetih ter izvajanih politik in ukrepov za blažitev podnebnih sprememb ali izpolnitev energetske ciljeve ter v ta namen načrtovanih politik in ukrepov na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov;
- (9) „energetski in podnebni cilji Unije za leto 2030“ pomenijo zavezujoče cilje za celotno Unijo, in sicer vsaj 40-odstotno domače zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990, zavezujoči cilj na ravni Unije v obliki vsaj 27-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov, ki se porabi v Uniji v letu 2030, cilj na ravni Unije v obliki vsaj 27-odstotnega izboljšanja energijske učinkovitosti v letu 2030, ki se pregleda do leta 2020 z vidika 30-odstotne ravni v EU, in cilj 15-odstotne čezmejne elektroenergetske povezanosti do leta 2030 ali katere koli nadaljnje cilje v tem smislu, ki jih za leto 2030 sprejme Evropski svet ali Svet in Parlament;
- (10) „nacionalni sistem evidenc“ pomeni sistem institucionalnih, pravnih in postopkovnih ureditev, vzpostavljenih v državi članici, za ocenjevanje antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter za poročanje in arhiviranje informacij iz evidenc;
- (11) „kazalnik“ pomeni kvantitativni ali kvalitativni dejavnik ali spremenljivko, ki prispeva k boljšemu razumevanju napredka pri izvajanju;
- (12) „politike in ukrepi“ pomenijo vse instrumente, ki prispevajo k doseganju ciljev celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov in/ali izvajanju zavez iz člena 4(2)(a) in (b) UNFCCC, lahko pa vključujejo tudi tiste, katerih glavni cilj ni omejevanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov ali sprememba energetskega sistema;
- (13) „sistem za politike in ukrepe ter projekcije“ pomeni sistem institucionalnih, pravnih in postopkovnih ureditev, vzpostavljenih za poročanje o politikah in ukrepih ter projekcijah v zvezi z antropogenimi emisijami toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter energetskega sistema, kot se med drugim zahteva v skladu s členom 32 te uredbe;

- (14) „tehnični popravki“ pomenijo prilagoditve ocen v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov v okviru pregleda, opravljenega v skladu s členom 31, kadar so predloženi podatki iz evidenc nepopolni ali niso pripravljeni v skladu z ustreznimi mednarodnimi pravili ali smernicami ali pravili ali smernicami Unije, pri čemer bodo te prilagoditve ocen nadomestile prvotno predložene ocene;
- (15) „zagotavljanje kakovosti“ pomeni organiziran sistem postopkov za preverjanje, da se zagotovi izpolnjevanje ciljev kakovosti podatkov ter sporočanje čim boljših ocen in informacij v podporo učinkovitosti programa kontrole kakovosti in v pomoč državam članicam;
- (16) „kontrola kakovosti“ pomeni sistem rednih tehničnih dejavnosti za merjenje in nadzor kakovosti zbranih informacij in ocen, da se zagotovijo celovitost, pravilnost in popolnost podatkov, opredelijo in odpravijo napake in opustitve, dokumentirajo in arhivirajo podatki in drugo uporabljeno gradivo ter evidentirajo vse dejavnosti zagotavljanja kakovosti;
- (17) „ključni kazalniki“ pomenijo kazalnike napredka, doseženega v zvezi s petimi razsežnostmi energetske unije, kot jih predlaga Komisija;
- (18) „načrt SET“ pomeni evropski strateški načrt za energetske tehnologije iz Sporočila Komisije (2015) 6317.

POGLAVJE 2

CELOVITI NACIONALNI ENERGETSKI IN PODNEBNI NAČRTI

Člen 3

Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti

1. Do 1. januarja 2019 in potem vsaki deset let vsaka država članica Komisiji prikladi celovit nacionalni energetske in podnebni načrt. Načrti vsebujejo elemente iz odstavka 2 in Priloge I. Prvi načrt obsega obdobje od 2021 do 2030. Naslednji načrti obsegajo desetletno obdobje, ki neposredno sledi koncu obdobja, zajetega v prejšnjem načrtu.
2. Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti so sestavljeni iz naslednjih glavnih oddelkov:
 - (a) pregleda postopka, uporabljenega za oblikovanje celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta, ki je sestavljen iz povzetka, opisa posvetovanj in vključitvijo zainteresiranih strani ter rezultatov posvetovanj in regionalnega sodelovanja z drugimi državami članicami pri pripravi načrta;
 - (b) opisa nacionalnih ciljev in prispevkov za vsako izmed petih razsežnosti energetske unije;
 - (c) opisa politik in ukrepov, predvidenih za doseganje ustreznih ciljev in prispevkov iz točke (b);
 - (d) opisa trenutnega stanja petih razsežnosti energetske unije, tudi v zvezi z energetskim sistemom ter emisijami toplogrednih plinov in odvzemov ter s projekcijami za cilje iz točke (b) z že obstoječimi (izvedenimi in sprejetimi) politikami in ukrepi;
 - (e) ocene učinkov načrtovanih politik in ukrepov za doseganje ciljev iz točke (b);
 - (f) priloge, pripravljene v skladu z zahtevami in strukturo iz Priloge II k tej uredbi, kjer so predstavljene metodologije in ukrepi politike držav članic za izpolnjevanje zahtev glede prihrankov energije v skladu s členom 7 Direktive 2012/27/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016)761] in Prilogo V Direktive.
3. Pri pripravi nacionalnih načrtov iz odstavka 1 države članice upoštevajo medsebojne povezave med petimi razsežnostmi energetske unije in za vseh pet razsežnosti dosledno uporabijo podatke in predpostavke, kadar je ustrezno.
4. Komisija je zaradi spremembe Priloge I pooblašena za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 36, da jo prilagodi spremembam okvira podnebne in energetske politike Unije, razvoju trga energije in novim zahtevam iz UNFCCC in Pariškega sporazuma.

Člen 4

Nacionalni cilji in prispevki za vsako izmed petih razsežnosti energetske unije

Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih navedejo naslednje glavne cilje in prispevke, kot je določeno v oddelku A.2 Priloge I:

- (a) kar zadeva razsežnost „razogljičenje“:
 - (1) v zvezi z emisijami toplogrednih plinov in odvzemi ter ob upoštevanju prispevka k uresničevanju cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v EU za vse gospodarstvo:

- i. zavezujoči nacionalni cilj države članice za emisije toplogrednih plinov in letne zavezujoče nacionalne omejitve na podlagi uredbe [] [ESR];
 - ii. zaveze države članice na podlagi uredbe [] [LULUCF];
 - iii. kadar je ustrezno, druge nacionalne cilje, skladne z obstoječimi dolgoročnimi strategijami za nizke emisije;
 - iv. kadar je ustrezno, druge cilje, vključno s sektorskimi cilji in cilji v zvezi s prilagajanjem;
- (2) v zvezi z energijo iz obnovljivih virov:
- i. z vidika doseganja zavezujočega cilja Unije vsaj 27-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov v letu 2030, kot je navedeno v členu 3 [prenovitev Direktive 2009/28/ES, kot je predlagano s COM(2016) 767], prispevek k temu cilju v obliki deleža energije iz obnovljivih virov države članice v bruto porabi končne energije v letu 2030 z linearnim začrtanim potekom za navedeni prispevek od leta 2021;
 - ii. začrtani potek za sektorski delež energije iz obnovljivih virov v porabi končne energije od 2021 do 2030 za sektorje ogrevanja in hlajenja, električne energije in prometa;
 - iii. začrtani potek na tehnologijo za obnovljive vire, ki jo država članica namerava uporabiti za uresničevanje začrtanega poteka v zvezi z energijo iz obnovljivih virov v celoti in v sektorjih od 2021 do 2030, vključno s skupno pričakovano bruto porabo končne energije na tehnologijo in sektor v Mtoe in skupnimi načrtovanimi nameščenimi zmogljivostmi na tehnologijo in sektor v MW;
- (b) kar zadeva razsežnost „energijska učinkovitost“:
- (1) okvirni nacionalni prispevek k energijski učinkovitosti za doseganje zavezujočega 30-odstotnega cilja energijske učinkovitosti Unije do leta 2030, kot je navedeno v členu 1(1) in členu 3(4) Direktive 2012/27/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 761], na osnovi porabe primarne ali končne energije, prihrankov primarne ali končne energije ali energijske intenzivnosti.
- Države članice izrazijo svoj prispevek v obliki absolutne ravni porabe primarne energije in porabe končne energije v letih 2020 in 2030 z linearnim začrtanim potekom za navedeni prispevek od leta 2021. Pojasnijo svojo temeljno metodologijo in uporabljene pretvorbene faktorje;
- (2) kumulativne prihranke energije, ki se bodo dosegli v obdobju 2021–2030 iz člena 7 o sistemih obveznosti energijske učinkovitosti Direktive 2012/27/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 761];
 - (3) cilje dolgoročne prenove nacionalnega fonda stanovanjskih in poslovnih stavb (javnih in zasebnih);
 - (4) skupno tlorisno površino, ki se bo prenovila, ali enakovredne letne prihranke energije, ki se bodo dosegli od 2020 do 2030 iz člena 5 Direktive 2012/27/EU o stavbah javnih organov kot zgledu;

- (5) druge nacionalne cilje energijske učinkovitosti, vključno z dolgoročnimi cilji ali strategijami in sektorskimi cilji na področjih, kot so promet, ogrevanje in hlajenje;
- (c) kar zadeva razsežnost „energetska varnost“:
- (1) nacionalne cilje v zvezi s povečanjem diverzifikacije virov energije in oskrbe iz tretjih držav;
 - (2) nacionalne cilje v zvezi z zmanjšanjem odvisnosti od uvoza energije iz tretjih držav;
 - (3) nacionalne cilje v zvezi s pripravljenostjo na omejeno ali prekinjeno oskrbo z virom energije, skladno z načrti, ki se pripravijo na podlagi Uredbe [kot je predlagana s COM(2016) 52 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010] in Uredbe [kot je predlagana s COM(2016) 862 o pripravljenosti na tveganja v sektorju električne energije in razveljavitvi Direktive 2005/89/ES], vključno s časovnim okvirom, kdaj bi cilje bilo treba doseči;
 - (4) nacionalne cilje v zvezi z uvedbo domačih virov energije (zlasti obnovljivih virov energije);
- (d) kar zadeva razsežnost „notranji trg energije“:
- (1) raven čezmejne elektroenergetske povezanosti, ki jo država članica želi doseči v letu 2030 ob upoštevanju cilja vsaj 15-odstotne čezmejne elektroenergetske povezanosti za leto 2030. Države članice pojasnijo uporabljeno temeljno metodologijo;
 - (2) ključne nacionalne cilje za infrastrukturo za prenos električne energije in plina, ki so potrebni za uresničevanja ciljev iz katere koli izmed petih razsežnosti strategije za energetska unijo;
 - (3) nacionalne cilje v zvezi z drugimi vidiki notranjega trga energije, kot je povezovanje in spajanje trgov, vključno s časovnim okvirom, kdaj bi cilje bilo treba doseči;
 - (4) nacionalne cilje v zvezi z zagotavljanjem zadostnosti elektroenergetskega sistema kot tudi prožnosti energetskega sistema v zvezi s proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, vključno s časovnim okvirom, kdaj bi bilo cilje treba doseči;
- (e) kar zadeva razsežnost „raziskave, inovacije in konkurenčnost“:
- (1) nacionalne cilje in cilje financiranja za javne in zasebne raziskave ter inovacije v zvezi z energetska unijo, vključno s časovnim okvirom, kdaj bi cilje bilo treba doseči, če je ustrezno. Takšni cilji bi morali biti skladni s cilji iz strategije za energetska unijo in načrta SET;
 - (2) nacionalni cilji za leto 2050 za uvedbo nizkoogljičnih tehnologij;
 - (3) nacionalni cilji v zvezi s konkurenčnostjo.

Člen 5

Postopek držav članic za določitev prispevkov na področju energije iz obnovljivih virov

1. Pri določanju svojih prispevkov za svoje deleže energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije v letu 2030 in zadnjem letu iz obdobja, zajetega v poznejših nacionalnih načrtih, na podlagi člena 4(a)(2)(i), države članice upoštevajo naslednje:

- (a) predloge iz [prenovitev Direktive 2009/28/ES, kot je bila predlagana s COM(2016) 767];
- (b) ukrepe za doseganje cilja energijske učinkovitosti, sprejete na podlagi Direktive 2012/27/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016)761];
- (c) druge ukrepe za spodbujanje energije iz obnovljivih virov v državah članicah in na ravni Unije; in
- (d) okoliščine, ki vplivajo na uvedbe energije iz obnovljivih virov, kot so:
 - (i) pravična porazdelitev uvedbe v celotni Evropski uniji;
 - (ii) ekonomski potencial;
 - (iii) geografske in naravne omejitve, vključno s tistimi na nepovezanih območjih in v nepovezanih regijah; in
 - (iv) raven čezmejne elektroenergetske povezanosti med državami članicami.

2. Države članice skupaj zagotovijo, da vsota njihovih prispevkov znaša vsaj 27 % energije, proizvedene iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije na ravni Unije do leta 2030.

Člen 6

Postopek držav članic za določitev prispevkov na področju energijske učinkovitosti

1. Pri določanju svojih okvirnih nacionalnih prispevkov k energijski učinkovitosti za leto 2030 in zadnje leto iz obdobja, zajetega v poznejših nacionalnih načrtih, na podlagi člena 4(b)(1), države članice zagotovijo, da:

- (a) poraba energije Unije v letu 2020 ne presega 1 483 Mtoe primarne energije in 1 086 Mtoe končne energije, v letu 2030 pa ne presega 1 321 Mtoe primarne energije in 987 Mtoe končne energije za prvo desetletno obdobje;
- (b) je izpolnjen zavezujoči cilj Unije za leto 2030 iz členov 1 in 3 Direktive 2012/27/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 761].

Dodatno države članice upoštevajo:

- (a) ukrepe iz Direktive 2012/27/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 761];
- (b) druge ukrepe za spodbujanje energijske učinkovitosti v državah članicah in na ravni Unije.

2. Pri določanju prispevkov iz odstavka 1 države članice lahko upoštevajo okoliščine, ki vplivajo na porabo primarne in končne energije, kot so:

- (a) neizkoriščene možnosti za stroškovno učinkovit prihranek energije;
- (b) razvoj in napovedi za bruto domači proizvod;
- (c) spremembe v uvozu in izvozu energije;

- (d) razvoj vseh obnovljivih virov energije, jedrske energije, zajemanje in shranjevanje ogljikovega dioksida; in
- (e) zgodnje ukrepanje.

Člen 7

Nacionalne politike in ukrepi za vsako izmed petih razsežnosti energetske unije

Države članice v skladu s Prilogo I v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih opišejo glavne obstoječe (izvedene in sprejete) ter načrtovane politike in ukrepe, zlasti za uresničitev ciljev iz nacionalnih načrtov, vključno z ukrepi za zagotovitev regionalnega sodelovanja in ustreznega financiranja na nacionalni ter regionalni ravni.

Člen 8

Analitična osnova celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

1. Države članice ob predložitvi nacionalnih načrtov ali na podlagi zadnjih razpoložljivih informacij opišejo, v skladu s strukturo in formatom iz Priloge I, trenutno stanje vsake izmed petih razsežnosti energetske unije, vključno za energetski sistem ter emisije toplogrednih plinov in odvzeme. Države članice prav tako predstavijo in opišejo projekcije za vsako izmed petih razsežnosti energetske unije za prvo desetletno obdobje vsaj do leta 2040 (vključno z letom 2030), za katere se pričakuje, da bodo izvirale iz obstoječih (izvedenih in sprejetih) politik in ukrepov.
2. Države članice v svojih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih opišejo na nacionalni in, kadar je ustrezno, na regionalni ravni, oceno:
 - (a) vplivov na razvoj energetskega sistema ter emisije toplogrednih plinov in odvzeme za prvo desetletno obdobje vsaj do leta 2040 (vključno z letom 2030) v okviru načrtovanih politik in ukrepov, vključno s primerjavo s projekcijami, temelječimi na obstoječih (izvedenih in sprejetih) politikah in ukrepih iz odstavka 1;
 - (b) makroekonomskih, okoljskih in družbenih vplivov načrtovanih politik in ukrepov iz člena 7, podrobneje določenih v Prilogi I, ter njihovih vplivov na znanja in spretnosti, in sicer za prvo desetletno obdobje vsaj do leta 2030, vključno s primerjavo s projekcijami na podlagi obstoječih (izvedenih in sprejetih) politik in ukrepov iz odstavka 1;
 - (c) medsebojnih vplivov med obstoječimi (izvedenimi in sprejetimi) ter načrtovanimi politikami in ukrepi znotraj razsežnosti politike in med obstoječimi (izvedenimi in sprejetimi) ter načrtovanimi politikami in ukrepi za različne razsežnosti za prvo desetletno obdobje vsaj do leta 2030. Projekcije v zvezi z zanesljivostjo oskrbe, infrastrukturo in povezovanjem trgov so povezane s stabilnimi scenariji za energijsko učinkovitost.

Člen 9

Osnutki celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

1. Do 1. januarja 2018 in potem vsakih deset let države članice pripravijo in Komisiji predložijo osnutke celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov iz člena 3(1).
2. Komisija lahko v skladu s členom 28 državam članicam izda priporočila o osnutkih načrtov. Navedena priporočila vsebujejo zlasti:

- (a) raven ambicioznosti ciljev in prispevkov z vidika skupnega doseganja ciljev energetske unije in zlasti ciljev Unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost;
 - (b) politike in ukrepe, ki se nanašajo na cilje na ravni držav članic in Unije ter druge politike in ukrepe s potencialnim čezmejnimi pomenom;
 - (c) interakcije med obstoječimi (izvedenimi in načrtovanimi) politikami in ukrepi, vključenimi v celovite nacionalne energetske in podnebne načrte v okviru ene razsežnosti in med različnimi razsežnostmi energetske unije ter doslednost teh politik in ukrepov.
3. Države članice pri pripravi celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov v največji meri upoštevajo vsa priporočila Komisije.

Člen 10

Javno posvetovanje

Brez poseganja v katere koli zahteve iz zakonodaje Unije države članice zagotovijo, da ima javnost zgodaj in učinkovito možnost sodelovati pri pripravi osnutkov načrtov iz člena 9, pri predložitvi Komisiji pa osnutkom celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov priložijo povzetek mnenja javnosti. Če je možno uporabiti določbe Direktive 2001/42/ES se za posvetovanja, opravljena v skladu z navedeno direktivo, šteje, da izpolnjujejo tudi obveznosti javnega posvetovanja iz te uredbe.

Člen 11

Regionalno sodelovanje

1. Države članice medsebojno sodelujejo na regionalni ravni, da učinkovito dosegajo cilje in prispevke iz svojih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov.
2. Države članice dovolj zgodaj pred predložitvijo osnutkov celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov Komisiji v skladu s členom 9(1) opredelijo priložnosti za regionalno sodelovanje in se posvetujejo s sosednjimi državami članicami ter drugimi državami članicami, ki izkažejo interes. Države članice v osnutkih celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov predstavijo rezultate takšnega regionalnega posvetovanja, vključno, kadar je ustrezno, z obrazložitvijo, kako so bile upoštevane pripombe.
3. Komisija spodbuja sodelovanje in posvetovanje med državami članicami v zvezi s osnutki načrtov, ki so ji bili predloženi v skladu s členom 9, in sicer z vidika njihovega dokončanja.
4. Države članice v končnih celovitih energetske in podnebne načrtih v skladu z odstavkoma 2 in 3 upoštevajo pripombe drugih držav članic in pojasnijo, kako so bile takšne pripombe upoštevane.
5. Države članice za namene iz odstavka 1 nadaljujejo s sodelovanjem na regionalni ravni pri izvajanju politik in ukrepov iz svojih načrtov.

Člen 12

Ocena celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov

Komisija oceni celovite nacionalne energetske in podnebne načrte ter njihove posodobitve, kot so priglašeni v skladu s členoma 3 in 13. Zlasti oceni ali:

- (a) cilji in prispevki zadostujejo za skupno uresničevanje ciljev energetske unije, v prvem desetletnem obdobju pa še posebej ciljev iz okvira podnebne in energetske politike Unije do leta 2030;
- (b) so načrti skladni z zahtevami iz členov 3 do 11 in priporočili Komisije, izdanih na podlagi člena 28.

Člen 13

Posodobitev celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov

1. Do 1. januarja 2023 in potem vsakih deset let države članice Komisiji predložijo osnutke posodobljenih zadnjih priglašenih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov iz člena 3 ali Komisiji potrdijo, da načrti ostajajo veljavni.
2. Do 1. januarja 2024 in potem vsakih deset let države članice Komisiji prigrasijo posodobljene zadnje priglašene celovite nacionalne energetske in podnebne načrte iz člena 3, razen če so v skladu z odstavkom 1 tega člena potrdile, da načrti ostajajo veljavni.
3. Države članice spremenijo samo cilje in prispevke iz posodobitve iz odstavka 2, da se odrazi povečana ambicioznost v primerjavi z zadnjim priglašenim celovitim nacionalnim energetskim in podnebnim načrtom.
4. Države članice si v posodobljenih načrtih prizadevajo za ublažitev vseh škodljivih okoljskih vplivov, ki kot del celovitega poročanja na podlagi členov 15 do 22 postanejo očitni.
5. Pri pripravi posodobitev iz odstavka 2 tega člena države članice upoštevajo zadnja priporočila, izdana za posamezno državo v okviru evropskega semestra.
6. Postopki iz člena 9(2) in člena 11 se uporabljajo za pripravo in oceno posodobljenih celovitih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov.

POGLAVJE 3

DOLGOROČNE STRATEGIJE ZA NIZKE EMISIJE

Člen 14

Dolgoročne strategije za nizke emisije

1. Države članice pripravijo in do 1. januarja 2020, potem pa vsakih deset let, Komisiji poročajo o svojih dolgoročnih strategijah za nizke emisije za naslednjih petdeset let, da prispevajo k:
 - (a) izpolnjevanju zavez Unije in držav članic iz UNFCCC in Pariškega sporazuma za zmanjšanje antropogenih emisij toplogrednih plinov in povečanje odvzemanja po ponorih;
 - (b) izpolnjevanju cilja zadržanja povečanja povprečne svetovne temperature občutno pod 2°C nad predindustrijskimi ravnmi in prizadevanju za omejitev porasta temperature na 1,5°C nad predindustrijskimi ravnmi;
 - (c) doseganju dolgoročnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in povečanju odvzema po ponorih v vseh sektorjih v skladu s ciljem Unije, da bi se v okviru zmanjšanj, ki jih morajo po mnenju IPCC skupaj doseči razvite države, do leta 2050 emisije na stroškovno učinkovit način zmanjšale za 80 do 95 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990.
2. Dolgoročne strategije za nizke emisije obsegajo:
 - (a) skupno dolgoročno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in izboljšanja odvzema po ponorih;
 - (b) zmanjšanje emisij in izboljšanje odvzema v posameznih sektorjih, vključno z električno energijo, industrijo, prometom, stavbnim sektorjem (stanovanjskim in terciarnim), kmetijstvom ter rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstva (LULUCF);
 - (c) pričakovani napredek pri prehodu na gospodarstvo z nizkimi emisijami toplogrednih plinov, vključno z intenzivnostjo emisij toplogrednih plinov, CO₂intenzivnostjo bruto domačega proizvoda in strategijami za povezane raziskave, razvoj in inovacije;
 - (d) povezave z drugim nacionalnim dolgoročnim načrtovanjem.
3. Dolgoročne strategije za nizke emisije in celoviti nacionalni energetske in podnebne načrti iz člena 3 bi morali biti medsebojno skladni.
4. Države članice takoj objavijo svoje dolgoročne strategije za nizke emisije in vse posodobitve teh strategij.

POGLAVJE 4

POROČANJE

ODDELEK 1

DVELETNO POROČILO O NAPREDKU IN NADALJNJE UKREPANJE

Člen 15

Celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku

1. Brez poseganja v člen 23 vsaka država članica do 15. marca 2021 in potem vsaki dve leti Komisiji poroča o stanju izvajanja celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta, in sicer s poročilom o napredku pri izvajanju celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta, ki obsega vseh pet ključnih razsežnosti energetske unije.

2. Poročilo iz odstavka 1 obsega naslednje elemente:

- (a) informacije o napredku pri izpolnjevanju ciljev in prispevkov iz celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta ter pri izvajanju politik in ukrepov, potrebnih za njihovo izpolnjevanje;
- (b) informacije iz členov 18 do 22 in, kadar je ustrezno, posodobitve politik in ukrepov v skladu z navedenimi členi;
- (c) politike in ukrepe ter projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov po virih ter odvzemov po ponorih v skladu s členom 16;
- (d) informacije o nacionalnem načrtovanju prilagajanja podnebnim spremembam in strategijah v skladu s členom 17(1);
- (e) kopije dveletnih poročil in, v ustreznih letih, nacionalnih sporočil, predloženih sekretariatu UNFCCC;
- (f) ocene, kot je ustrezno, izboljšane kakovosti zraka in zmanjšanih emisij onesnaževal zraka ter drugih koristi določenih ukrepov v zvezi z energijsko učinkovitostjo;
- (g) letna poročila iz člena 17(2) in člena 23.

Unija in države članice sekretariatu UNFCCC predložijo dveletna poročila v skladu s Sklepom 2/CP.17 konference pogodbenic UNFCCC ter nacionalna sporočila v skladu s členom 12 UNFCCC.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, da določi strukturo, obliko, tehnične podrobnosti in postopek za informacije iz odstavkov 1 in 2. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 37(3).

4. Pogostost in obseg informacij ter posodobitev iz odstavka 2(b) sta uravnotežena glede na potrebo po zagotovitvi zadostne varnosti investitorjem.

5. Kjer je Komisija izdala priporočila na podlagi člena 27(2) ali (3), zadevne države članice v svoja poročila iz odstavka 1 tega člena vključijo informacije o sprejetih politikah in ukrepih ali o politikah in ukrepih, za katere je predvideno sprejetje in izvajanje, za obravnavo navedenih priporočil. Takšne informacije vsebujejo podroben časovni načrt izvajanja.

Člen 16

Celovito poročanje o politikah in ukrepih v zvezi z emisijami toplogrednih plinov in projekcijah

1. Države članice do 15. marca 2021 in nato vsaki dve leti Komisiji posredujejo informacije o:
 - (a) svoji nacionalnih politikah in ukrepih iz Priloge IV;
 - (b) svojih nacionalnih projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov po virih ter odvzemov po ponorih, razvrščenih na plin ali skupino plinov (fluorirani ogljikovodiki in perfluorirani ogljikovodiki), navedeni v delu 2 Priloge III. Nacionalne projekcije upoštevajo vse politike in ukrepe, sprejete na ravni Unije in vključujejo informacije iz Priloge V.
2. Države članice predložijo najnovejše razpoložljive projekcije. Kadar država članica ne predloži popolnih ocen projekcij do 15. marca vsako drugo leto in Komisija ugotovi, da ta država članica ne more zapolniti vrzeli v ocenah, opredeljenih na podlagi postopkov Komisije za zagotavljanje ali kontrolo kakovosti, lahko Komisija v posvetovanju z zadevno državo članico pripravi ocene, ki so potrebne za pripravo projekcij Unije.
3. Država članica Komisiji sporoči vse bistvene spremembe informacij, sporočenih na podlagi odstavka 1 v prvem letu poročevalnega obdobja, in sicer do 15. marca v letu, ki sledi predhodnemu poročilu.
4. Države članice v elektronski obliki objavijo svoje nacionalne projekcije na podlagi odstavka 1 ter vse relevantne ocene stroškov in učinkov nacionalnih politik in ukrepov na izvajanje politik EU, pomembnih za omejitev emisij toplogrednih plinov, skupaj z vsemi zadevnimi podpornimi tehničnimi poročili. Navedene projekcije in ocene bi morale vključevati opis uporabljenih modelov in metodoloških pristopov, opredelitev in temeljnih predpostavk.

Člen 17

Celovito poročanje o nacionalnih prilagoditvenih ukrepih, finančni in tehnološki podpori državam v razvoju ter prihodkih z dražb

1. Države članice Komisiji do 15. marca 2021 in nato vsaki dve leti posredujejo informacije o svojem nacionalnem načrtovanju prilagajanja in strategijah, v katerih navedejo svoje izvajane ali načrtovane ukrepe za olajševanje prilagajanja podnebnim spremembam, vključno z informacijami, določenimi v delu 1 Priloge VI.
2. Države članice do 15. marca 2021 in nato vsaki dve leti (leto X) Komisiji posredujejo informacije o:
 - (a) podpori državam v razvoju, vključno z informacijami, določenimi v delu 2 Priloge VI;
 - (b) uporabi prihodkov, ki jih država članica ustvari z dražbo pravic na podlagi člena 10(1) in člena 3d(1) ali (2) Direktive 2003/87/ES, vključno z informacijami, določenimi v delu 3 Priloge VI.
3. Države članice objavijo poročila, ki jih predložijo Komisiji v skladu s tem členom.
4. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi strukturo, obliko in postopke, ki jih morajo države članice upoštevati pri predložitvi informacij v skladu s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 37(3).

Celovito poročanje o energiji iz obnovljivih virov

Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije:

- (a) o uresničevanju naslednjih načrtanih potekov in ciljev:
 - (1) načrtanega poteka na nacionalni ravni v zvezi s celotnim deležem energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije od 2021 do 2030;
 - (2) načrtanega poteka na nacionalni ravni za sektorski delež energije iz obnovljivih virov v porabi končne energije od 2021 do 2030 za sektor električne energije, ogrevanja in hlajenja ter prometa;
 - (3) načrtanega poteka razvoja glede na tehnologijo za energijo iz obnovljivih virov, ki jo država članica namerava uporabiti za uresničevanje načrtanega poteka v zvezi z energijo iz obnovljivih virov v celoti in v sektorjih od 2021 do 2030, vključno s skupno pričakovano bruto porabo končne energije na tehnologijo in sektor v Mtoe in skupnimi načrtovanimi nameščenimi zmogljivostmi na tehnologijo in sektor v MW;
 - (4) načrtanega poteka razvoja povpraševanja po bioenergiji, razdeljenim na toploto, električno energijo in promet, in glede oskrbe z biomaso na surovino in poreklo (pri čemer se razlikuje med domačo proizvodnjo in uvozom). Za gozdno biomaso se vključi ocena virov in učinkov na LULUCF ponore;
 - (5) če je ustrezno, drugega načrtanega poteka na nacionalni ravni in ciljev, vključno z dolgoročnimi in sektorskimi (kot je delež biogoriv, delež naprednih biogoriv, delež biogoriv, proizvedenih iz glavnih posevkov na kmetijskih površinah, delež električne energije, proizvedene iz biomase, brez porabe toplote, delež energije iz obnovljivih virov v daljinskem ogrevanju, energija iz obnovljivih virov v stavbah, energija iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo mesta, energetske skupnosti in samoporabniki);
- (b) o izvajanju naslednjih politik in ukrepov:
 - (1) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politikah in ukrepih za uresničitev nacionalnega prispevka k zavezujočemu cilju Unije za energijo iz obnovljivih virov za leto 2030, kot je navedeno v členu 4(a)(2)(i), vključno s posebnimi ukrepi za sektorje in tehnologijo, s posebnim pregledom izvedbenih ukrepov iz členov 23, 24 in 25 [prenovitev Direktive 2009/28/ES, kot je bila predlagana s COM(2016) 767];
 - (2) posebnih ukrepov za regionalno sodelovanje;
 - (3) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, posebnih ukrepov za finančno podporo, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, za spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov za električno energijo, ogrevanje in hlajenje ter promet;
 - (4) posebnih ukrepov iz izpolnitev zahtev iz členov 15, 16, 17, 18, 21 in 22 [prenovitev Direktive 2009/28/ES, kot je bila predlagana s COM(2016) 767];
 - (5) ukrepov za spodbujanje uporabe energije iz biomase, zlasti nove biomase, ob upoštevanju razpoložljivosti biomase (domači potencial in uvoz iz tretjih držav) in uporabe biomase za druge namene (kmetijski in gozdarski sektor) kot tudi ukrepe za trajnost proizvedene in uporabljene biomase;

- (c) iz dela 1 Priloge VII.

Člen 19

Celovito poročanje o energijski učinkovitosti

Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije:

- (a) o uresničevanju načrtanega poteka in naslednjih ciljev na nacionalni ravni:
- (1) načrtanega poteka razvoja za porabo primarne in končne energije od 2020 do 2030 v obliki nacionalnega prispevka k prihrankom energije za doseg cilja Unije za leto 2030, vključno z uporabljenimi temeljnimi metodologijami;
 - (2) ciljev dolgoročne prenove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in poslovnih stavb;
 - (3) če je ustrezno, dodajo posodobitev drugih nacionalnih ciljev iz nacionalnega načrta;
- (b) o izvajanju naslednjih politik in ukrepov:
- (1) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik, ukrepov in programov za uresničitev okvirnih nacionalnih prispevkov k energijski učinkovitosti za leto 2030 kot tudi drugih ciljev iz člena 6, vključno z načrtovanimi ukrepi in instrumenti (tudi finančnimi) za spodbujanje energijske učinkovitosti stavb, ukrepov za izkoriščanje energijske učinkovitosti v plinski in elektroenergetski infrastrukturi ter drugih ukrepov za spodbujanje energijske učinkovitosti;
 - (2) če je ustrezno, tržnih instrumentov, ki spodbujajo izboljšave v energijski učinkovitosti, vključno z, vendar ne omejeno na davke na energijo, dajatve in pravice do emisije;
 - (3) nacionalnega sistema obveznosti energijske učinkovitosti in alternativnih ukrepov na podlagi člena 7a in 7b Direktive 2012/27/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 761] v skladu s Prilogo II te uredbe;
 - (4) dolgoročne strategije obnove nacionalnega fonda javnih in zasebnih stanovanjskih in poslovnih stavb, vključno s politikami in ukrepi za spodbujanje stroškovno učinkovite temeljite in postopne temeljite prenove;
 - (5) politike in ukrepov za spodbujanje energetskih storitev v javnem sektorju in ukrepov za odpravo regulativnih in neregulativnih ovir, ki preprečujejo uporabo pogodbenega zagotavljanja prihranka energije in drugih modelov storitev na področju energijske učinkovitosti;
 - (6) regionalnega sodelovanja na področju energijske učinkovitosti, če je ustrezno;
 - (7) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, finančnih ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na področju energijske učinkovitosti na nacionalni ravni, če je ustrezno;
- (c) iz dela 2 Priloge VII.

Člen 20

Celovito poročanje o energetski varnosti

Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije o izvajanju:

- (a) nacionalnih ciljev za diverzifikacijo virov energije in držav dobaviteljic, skladiščenje in prilagajanje odjema;
- (b) nacionalnih ciljev v zvezi z zmanjšanjem odvisnosti od uvoza energije iz tretjih držav;
- (c) nacionalnih ciljev za razvoj sposobnosti za soočanje z omejeno ali prekinjeno dobavo vira energije, vključno s plinom in električno energijo;
- (d) nacionalnih ciljev za uvedbo domačih virov energije, zlasti obnovljivih virov energije;
- (e) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za uresničitev ciljev iz točk (a) do (d);
- (f) regionalnega sodelovanja pri izvajanju ciljev in politik iz točk (a) do (d);
- (g) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, finančnih ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na tem področju na nacionalni ravni, če je ustrezno.

Člen 21

Celovito poročanje o notranjem trgu energije

1. Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku vključijo informacije o izvajanju naslednjih ciljev in ukrepov:
 - (a) ravni čezmejne elektroenergetske povezanosti, ki jo država članica želi doseči v letu 2030 glede na cilj vsaj 15-odstotne elektroenergetske povezanosti;
 - (b) ključnih nacionalnih ciljev za infrastrukturo za prenos električne energije in plina, ki so potrebni za uresničitev ciljev iz katere koli izmed petih razsežnosti energetske unije;
 - (c) če je ustrezno, glavnih predvidenih infrastrukturnih projektov, ki niso projekti skupnega interesa;
 - (d) nacionalnih ciljev v zvezi z drugimi vidiki notranjega trga energije, kot je povezovanje in spajanje trgov, če je ustrezno;
 - (e) nacionalnih ciljev v zvezi z energijsko revščino, vključno s številom gospodinjstev, prizadetih zaradi energetske revščine;
 - (f) nacionalnih ciljev v zvezi z zagotavljanjem zadostnosti elektroenergetskega sistema, če je ustrezno;
 - (g) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za uresničitev ciljev iz točk (a) do (f);
 - (h) regionalnega sodelovanja pri izvajanju ciljev in politik iz točk (a) do (g);
 - (i) brez poseganja v člena 107 in 108 PDEU, finančnih ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na področju notranjega trga energije na nacionalni ravni, če je ustrezno;

- (j) ukrepov za povečanje prožnosti energetskega sistema z vidika proizvodnje energije iz obnovljivih virov, vključno z izvedbo spajanja trgov znotraj dneva in uvedbo čezmejnih izravnalnih trgov.

2. Informacije, ki jih države članice predložijo na podlagi odstavka 1, so skladne s poročili nacionalnih regulatorjev iz člena 59(1)(h) [prenovitev Direktive 2009/72/ES, kot je bila predlagana s COM(2016) 864] in člena 41(1)(e) Direktive 2009/73/ES ter na teh poročilih tudi ustrezno temeljijo.

Člen 22

Celovito poročanje o raziskavah, inovacijah in konkurenčnosti

Države članice v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku iz člena 15 vključijo informacije o izvajanju naslednjih ciljev in ukrepov:

- (a) nacionalnih ciljev in politik, ki v nacionalni okvir prenašajo cilje in politike načrta SET;
- (b) nacionalnih ciljev za skupno (zasebno in javno) porabo za raziskave in inovacije v zvezi s čistimi in energetskimi tehnologijami kot tudi za stroške tehnologij in razvoj zmogljivosti;
- (c) če je ustrezno, nacionalnih ciljev, ki obsegajo dolgoročne cilje za leto 2050 za uvedbo tehnologij za razogljičenje energijsko in ogljično intenzivnih industrijskih sektorjev ter, če je ustrezno, za povezano infrastrukturo za prevoz, uporabo in skladiščenje ogljika;
- (d) nacionalnih ciljev za postopno ukinitve subvencij za energijo;
- (e) izvedenih, sprejetih in načrtovanih politik in ukrepov za uresničitev ciljev iz točk (b) in (c);
- (f) sodelovanja z drugimi državami članicami pri izvajanju ciljev in politik iz točk (b) do (d), vključno z usklajevanjem politik in ukrepov z načrtom SET, kot je usklajevanje raziskovalnih in skupnih programov;
- (g) finančnih ukrepov, vključno s podporo Unije in uporabo skladov Unije, na tem področju na nacionalni ravni, če je ustrezno.

ODDELEK 2

LETNO POROČANJE

Člen 23

Letno poročanje

1. Države članice do 15. marca 2021 in nato vsaki dve leti (leto X) Komisiji poročajo o:
- (a) svojih okvirnih evidencah toplogrednih plinov za leto X-1;
 - (b) informacijah iz člena 6(2) Direktive 2009/119/ES;
 - (c) informacijah iz točke 3 Priloge IX Direktive 2013/30/EU v skladu s členom 25 navedene direktive.

Za namene točke (a) Komisija na podlagi okvirnih evidenc toplogrednih plinov držav članic ali, če država članica svojih okvirnih evidenc ni sporočila do navedenega datuma, na podlagi

svojih ocen vsako leto pripravi okvirno evidenco toplogrednih plinov Unije. Komisija navedene informacije objavi do 30. septembra vsako leto.

2. Od leta 2023 države članice določijo in Komisiji do 15. marca vsako leto (X) poročajo o končnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov, o predhodnih podatkih pa do 15. januarja vsako leto, vključno s toplogrednimi plini in informacijami iz evidenc, navedenimi v Prilogi III. Poročilo o končnih podatkih iz evidence toplogrednih plinov vključuje tudi celotno in posodobljeno poročilo o nacionalni evidenci.

3. Države članice sekretariatu UNFCCC vsako leto do 15. aprila predložijo nacionalne evidence, ki vsebujejo informacije o končnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov, predložene Komisiji v skladu z odstavkom 2 tega člena. Komisija v sodelovanju z državami članicami vsako leto pripravi evidenco toplogrednih plinov Unije in poročilo o evidenci toplogrednih plinov Unije, ki ju do 15. aprila vsako leto predloži sekretariatu UNFCCC.

4. Države članice Komisiji do 15. januarja poročajo o predhodnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov in do 15. marca o končnih podatkih iz evidenc toplogrednih plinov, in sicer leta 2027 in 2032, ki so jih pripravile za obračune LULUCF za namene poročil o skladnosti v skladu s členom 12 Uredbe [] [LULUCF].

5. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 36 v zvezi s:

- (a) spreminjanjem dela 2 Priloge III, tako da doda ali črta snovi s seznama toplogrednih plinov;
- (b) dopolnjevanjem te uredbe, tako da sprejme vrednosti za potencial globalnega segrevanja in določi smernice za evidence, ki se uporabljajo v skladu z ustreznimi odločitvami, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, da določi strukturo, tehnične podrobnosti, oblike in postopke, ki jih morajo države članice upoštevati pri predložitvi okvirnih evidenc toplogrednih plinov na podlagi odstavka 1, evidenc toplogrednih plinov na podlagi odstavka 2 ter obračunanih emisij toplogrednih plinov in odvzemov v skladu s členoma 5 in 12 Uredbe [] [LULUCF]. Ko predlaga takšne izvedbene akte, Komisija upošteva časovne načrte UNFCCC ali Pariškega sporazuma za spremljanje in poročanje o navedenih informacijah ter ustrezne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma, da se zagotovi skladnost z obveznostmi poročanja Unije kot pogodbenice UNFCCC in Pariškega sporazuma. V navedenih izvedbenih aktih se določijo tudi časovni okviri za sodelovanje in usklajevanje med Komisijo in državami članicami pri pripravi poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 37(3).

ODDELEK 3

PLATFORMA ZA POROČANJE

Člen 24

Platforma za elektronsko poročanje

1. Komisija vzpostavi spletno platformo za poročanje, da olajša komunikacijo med Komisijo in državami članicami ter spodbudi sodelovanje med državami članicami.

2. Ko postane pripravljena za uporabo, države članice spletno platformo uporabljajo za predložitev poročil iz tega poglavja Komisiji.

POGLAVJE 5

ZBIRNA OCENA NAPREDKA IN POLITIK ZA URESNIČEVANJE CILJEV UNIJE – SPREMLJANJE S STRANI KOMISIJE

Člen 25

Ocena napredka

1. Do 31. oktobra 2021 in potem vsako drugo leto Komisija na podlagi celovitih nacionalnih energetskega in podnebne poročila o napredku, drugih informacij, ki so predmet poročanja v skladu s to uredbo, kazalnikov in, kadar je na voljo, evropske statistike, oceni:

- (a) napredek na ravni Unije pri izpolnjevanju ciljev energetske unije, za prvo desetletno obdobje tudi energetskega in podnebne ciljev Unije za leto 2030, zlasti z vidika preprečevanja vrzeli v ciljih Unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost;
- (b) napredek vsake države članice pri izpolnjevanju ciljev in prispevkov ter izvajanju politik in ukrepov iz celovitega nacionalnega energetskega in podnebne načrta;
- (c) skupni vpliv letalskega prometa na svetovno podnebje, tudi zaradi emisij ali učinkov, ki niso povezani s CO₂, na podlagi podatkov o emisijah, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 23, ter izboljša to oceno s sklicevanjem na znanstvene dosežke oziroma podatke o letalskem prometu.

2. Na področju energije iz obnovljivih virov Komisija kot del ocene iz odstavka 1 oceni napredek pri deležu energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije Unije, in sicer na podlagi linearnega začrtanega poteka, ki se začne pri 20 % v letu 2020 in doseže vsaj 27 % v letu 2030, kot je navedeno v členu 4(a)(2)(i).

3. Na področju energije iz obnovljivih virov Komisija kot del ocene iz odstavka 1 oceni napredek pri skupnem doseganju največje porabe energije na ravni Unije v višini 1 321 Mtoe porabe primarne energije in 987 porabe končne energije v letu 2030, kot je navedeno v členu 6(1)(a).

Pri izdelavi ocene Komisija upošteva naslednje korake:

- (a) preuči, ali je bil dosežen mejnik Unije za leto 2020 za porabo primarne energije, ki ne presega 1 483 Mtoe, in porabo končne energije, ki ne presega 1 086 Mtoe;
- (b) oceni, ali napredek držav članic kaže, da je Unija kot celota na poti do porabe energije v letu 2030, kot je navedeno v prvem pododstavku, pri čemer upošteva ocene informacij, ki jih države članice vključijo v svoja celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku;
- (c) uporabi rezultate iz uporabe modelov za prihodnje trende v porabi energije na ravni Unije in nacionalni ravni ter opravi druge dopolnilne analize.

4. Do 31. oktobra 2021 in potem vsako leto Komisija oceni, zlasti na podlagi informacij, predloženih na podlagi te uredbe, ali so Unija in države članice dosegle zadosten napredek pri:

- (a) zavezah iz člena 4 UNFCCC in člena 3 Pariškega sporazuma, kot so opredeljene v sklepih, sprejetih na konferenci pogodbenic UNFCCC ali na konferenci pogodbenic UNFCCC kot sestanku pogodbenic Pariškega sporazuma;

- (b) zavezah iz člena 4 Uredbe [] [ESR] člena 4 Uredbe [] [LULUCF];
 - (c) ciljih iz celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov z vidika doseganja ciljev energetske unije in za prvo desetletno obdobje z vidika izpolnjevanja energetske in podnebne ciljev za leto 2030.
5. Do 31. oktobra 2019 in potem vsako četrto leto Komisija oceni izvajanje Direktive 2009/31/ES.
6. Komisija bi v svoji oceni morala upoštevati zadnja priporočila, izdana za posamezno državo v okviru evropskega semestra.
7. Komisija poroča o svoji oceni iz tega člena v poročilu o stanju energetske unije iz člena 29.

Člen 26

Nadaljnje ukrepanje v primeru neskladnosti s krovnimi cilji energetske unije in cilji iz uredbe o porazdelitvi prizadevanj

1. V primeru, da razvoj politik v državi članici kaže neskladnosti s krovnimi cilji energetske unije, Komisija na podlagi ocene iz člena 25 izda priporočila za navedeno državo članico na podlagi člena 28.
2. Komisija lahko izdaja mnenja o akcijskih načrtih, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 8(1) Uredbe [] [ESR].

Člen 27

Odzivanje na nezadostne ambicije celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov in nezadostni napredek pri izpolnjevanju energetske in podnebne ciljev Unije

1. Če Komisija na podlagi ocene celovitih nacionalnih energetske in podnebne načrtov in njihovih posodobitev na podlagi člena 12 sklene, da so cilji in prispevki nacionalnih načrtov ali njihovih posodobitev nezadostni za skupno uresničevanje ciljev energetske unije in, zlasti za prvo desetletno obdobje, ciljev unije za leto 2030 za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost, na ravni Unije sprejme ukrepe, da zagotovi skupno uresničevanje navedenih ciljev. Z vidika energije iz obnovljivih virov takšni ukrepi upoštevajo ravni ambicij prispevkov držav članic k ciljem Unije za leto 2030, ki so določeni v nacionalnih načrtih in njihovih posodobitvah.
2. Če na podlagi ocene iz člena 25(1)(b) Komisija sklene, da je doseženi napredek države članice pri izpolnjevanju ciljev in prispevkov ali izvajanju politik in ukrepov, določenih v celovitem nacionalnem energetskem in podnebne načrtu, nezadosten, za zadevno državo članico na podlagi člena 28 izda priporočila. Pri izdaji takšnih priporočil Komisija upošteva ambiciozna zgodnja prizadevanja države članice za prispevanje k cilju Unije za energijo iz obnovljivih virov za leto 2030.
3. Če na podlagi zbirne ocene celovitih nacionalnih energetske in podnebne poročil držav članic o napredku na podlagi člena 25(1)(a), podprte z drugimi viri informacij, kot je ustrezno, Komisija sklene, da Unija tvega neizpolnjevanje ciljev energetske unije in, zlasti za prvo desetletno obdobje, ciljev iz okvira podnebne in energetske politike Unije do leta 2030, lahko vsem državam članicam na podlagi člena 28 izda priporočila, da bi ublažila takšna tveganja. Komisija ob priporočilih sprejme, kot je ustrezno, ukrepe na ravni Unije, da zagotovi zlasti uresničevanje ciljev Unije za energijo iz obnovljivih virov in energijsko učinkovitost za leto 2030. Kar zadeva energijo iz obnovljivih virov, takšni ukrepi upoštevajo ambiciozna zgodnja prizadevanja držav članic za prispevanje k cilju Unije za leto 2030.

4. Če na področju energije iz obnovljivih virov, brez poseganja v ukrepe na ravni Unije iz odstavka 3, Komisija na podlagi ocene iz člena 25(1) in (2) leta 2023 sklene, da linearni načrtani potek Unije iz člena 25(2) skupno ni dosežen, države članice do leta 2024 zagotovijo, da je vsaka nastajajoča vrzel zajeta v dodatnih ukrepih, kot so:

- (a) prilagoditev deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja iz člena 23(1) [prenovitev Direktive 2009/28/ES, kot je bila predlagana s COM(2016) 767];
- (b) prilagoditev deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju prometa iz člena 25(1) [prenovitev Direktive 2009/28/ES, kot je bila predlagana s COM(2016) 767];
- (c) finančni prispevek za platformo za financiranje, vzpostavljeno na ravni Unije, za projekte na področju energije iz obnovljivih virov, s katero neposredno ali posredno upravlja Komisija;
- (d) drugi ukrepi za povečano uvedbo energije iz obnovljivih virov.

Takšni ukrepi upoštevajo raven ambicij zgodnjih prispevkov zadevnih držav članic k cilju Unije za energijo iz obnovljivih virov za leto 2030.

Če država članica ne ohranja osnovnega deleža energije iz obnovljivih virov v bruto porabi končne energije iz člena 3(3) [prenovitev Direktive 2009/28/ES, kot je bila predlagana s COM(2016) 767] od leta 2021 naprej, zadevna država članica zagotovi, da je vsaka vrzel v osnovnem deležu pokrita s finančnim prispevkom za platformo za financiranje iz točke (c) prvega pododstavka. Države članice lahko za namene tega pododstavka in točke (c) prvega pododstavka uporabijo prihodke od letnih pravic do emisije iz Direktive 2003/87/ES.

Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 36, da pripravi potrebne določbe za vzpostavitev in delovanje platforme za financiranje iz točke (c).

5. Če na področju energijske učinkovitosti, brez poseganja v druge ukrepe na ravni Unije v skladu z odstavkom 3, Komisija v letu 2023 na podlagi svoje ocene v skladu s členom 25(1) in (3) sklene, da je napredek pri skupnem doseganju cilja energijske učinkovitosti Unije iz prvega pododstavka člena 25(3) nezadosten, do leta 2024 sprejme dodatne ukrepe k tistim iz Direktive 2010/31/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 765] in Direktive 2012/27/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 761], da zagotovi izpolnitev zavezujočih ciljev energijske učinkovitosti Unije za leto 2030. Takšni dodatni ukrepi lahko še posebej izboljšajo energijsko učinkovitost:

- (a) izdelkov na podlagi Direktive 2010/30/EU in Direktive 2009/125/ES;
- (b) stavb na podlagi Direktive 2010/31/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 765] in Direktive 2012/27/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 761];
- (c) prometa.

Člen 28

Priporočila Komisije državam članicam

1. Komisija po potrebi izda priporočila državam članicam, da se zagotovi uresničevanje ciljev energetske unije.
2. Pri sklicevanju na ta člen v tej uredbi veljajo naslednja načela:
 - (a) zadevne države članice v največji meri upoštevajo priporočilo v duhu solidarnosti med državami članicami in Unijo ter med državami članicami;

- (b) v celovitem nacionalnem energetske in podnebne poročilu o napredku, pripravljenem v letu, ki sledi letu, v katerem je bilo priporočilo izdano, država članica predstavi, kako je bilo priporočilo v največji meri upoštevano in kako je bilo ali kako ga namerava izvesti. Za odstopanje od priporočila predloži utemeljitev;
- (c) priporočila bi morala dopolnjevati zadnja priporočila, izdana za posamezno državo v okviru evropskega semestra.

Člen 29

Poročilo o stanju energetske unije

1. Komisija do 31. oktobra vsako leto Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o stanju energetske unije.
2. Poročilo o stanju energetske unije med drugim vsebuje naslednje elemente:
 - (a) oceno, pripravljeno v skladu s členom 25;
 - (b) kadar je ustrezno, priporočila v skladu s členom 28;
 - (c) delovanje trga ogljika iz člena 10(5) Direktive 2003/87/ES, vključno z informacijami o uporabi Direktive 2003/87/ES iz člena 21(2) iste direktive;
 - (d) vsaki dve leti poročilo o trajnosti bioenergije v Uniji z informacijami, določenimi v Prilogi VIII;
 - (e) vsaki dve leti, poročilo o prostovoljnih sistemih, v zvezi s katerimi je Komisija sprejela sklep v skladu s členom 27(4) [prenovitev Direktive 2009/28/ES, kot je bila predlagana s COM(2016) 767] z informacijami, določenimi v Prilogi IX k tej uredbi;
 - (f) splošno poročilo o napredku v zvezi z uporabo [prenovitev Direktive 2009/72/ES, kot je bila predlagana s COM(2016) 864] na podlagi člena 69 navedene direktive;
 - (g) splošno poročilo o napredku v zvezi z uporabo Direktive 2009/73/ES na podlagi člena 52 navedene direktive;
 - (h) splošno poročilo napredku glede sistemov obveznosti energijske učinkovitosti iz člena 7(a) Direktive 2012/27/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 761];
 - (i) splošno poročilo o napredku glede napredka držav članic pri oblikovanju celovitega in delujočega trga energije;
 - (j) dejansko kakovost goriv v različnih državah članicah in geografsko pokritost z gorivi z največjo vsebnostjo žvepla 10 mg/kg, s ciljem zagotoviti pregled nad podatki o kakovosti goriv v različnih državah članicah, o kateri se poroča v skladu z Direktivo 98/70/ES;
 - (k) druge zadeve, pomembne za izvajanje energetske unije, vključno z javno in zasebno podporo.

POGLAVJE 6

NACIONALNI SISTEMI IN SISTEM UNIJE ZA EMISIJE TOPLOGREDNIH PLINOV IN ODVZEME PO PONORIH

Člen 30

Nacionalni sistemi evidenc in sistem evidenc Unije

1. Države članice do 1. januarja 2021 vzpostavijo in upravljajo nacionalne sisteme evidenc ter si prizadevajo za njihovo stalno izboljševanje, da ocenijo antropogene emisije toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzete toplogredne pline iz dela 2 Priloge III k tej uredbi ter zagotovijo pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost svojih evidenc toplogrednih plinov.
2. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi dostop do informacij, določenih v Prilogi X k tej uredbi, uporabljajo sisteme poročanja, vzpostavljene v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 517/2014, da izboljšajo oceno fluoriranih plinov v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov, in lahko izvajajo letne preglede skladnosti iz točk (i) in (j) dela 1 Priloge III k tej uredbi.
3. Vzpostavi se sistem evidenc Unije, s katerim se zagotovi pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost nacionalnih evidenc glede na evidenco toplogrednih plinov Unije. Komisija upravlja in vzdržuje navedeni sistem ter si prizadeva za njegovo stalno izboljševanje, kar vključuje oblikovanje programov zagotavljanja in kontrole kakovosti, oblikovanje ciljev kakovosti in pripravo osnutka načrta zagotavljanja in kontrole kakovosti v zvezi z evidencami, postopke za dokončanje ocen emisij, da se pripravi evidenca Unije na podlagi odstavka 5 tega člena, in preglede iz člena 31.
4. Komisija izvede začetni pregled točnosti predhodnih podatkov iz evidenc toplogrednih plinov, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 23(2). Rezultate tega pregleda v šestih tednih od roka za predložitev navedenih predlogov pošlje državam članicam. Države članice odgovore na kakršna koli zadevna vprašanja na podlagi začetnega pregleda predložijo do 15. marca skupaj s končnimi evidencami za leto X – 2.
5. Kadar država članica do 15. marca ne predloži evidenc podatkov, potrebnih za pripravo evidence Unije, lahko Komisija ob posvetovanju in v tesnem sodelovanju z zadevno državo članico pripravi ocene za dopolnitev podatkov, ki jih predloži država članica. Komisija v ta namen uporabi smernice, ki se uporabljajo za pripravo nacionalnih evidenc toplogrednih plinov.
6. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 36, v katerih določi pravila o vsebini, strukturi, obliki in postopku predložitve informacij v zvezi z nacionalnimi sistemi evidenc, ter zahteve glede vzpostavitve, upravljanja in delovanja nacionalnih sistemov evidenc in sistema evidenc Unije. Pri pripravi takšnih aktov Komisija upošteva zadevne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma.

Člen 31

Pregled evidenc

1. Leta 2027 in 2032 Komisija izvede celovit pregled podatkov iz nacionalnih evidenc, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 23(3) te uredbe, z namenom spremljanja zmanjšanja ali omejitev emisij toplogrednih plinov držav članic na podlagi členov 4, 9 in 10

Uredbe [] [ESR] ter njihovega zmanjšanja emisij in izboljšanja odvzema po ponorih na podlagi členov 4 in 12 Uredbe [] [LULUCF] ter vseh ostalih ciljev zmanjšanja ali omejitve emisij toplogrednih plinov iz zakonodaje Unije. Države članice so v celoti vključene v ta proces.

2. Celovit pregled iz odstavka 1 zajema:

- (a) preglede za preverjanje preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti predloženih informacij;
- (b) preglede za opredelitev primerov, pri katerih so podatki iz evidence pripravljeni na način, ki ni skladen z usmeritvami UNFCCC ali pravili Unije;
- (c) preglede za opredelitev primerov, pri katerih obračunavanje LULUCF poteka na način, ki ni skladen z usmeritvami UNFCCC ali pravili Unije in
- (d) kadar je ustrezno, izračun s tem povezanih potrebnih tehničnih popravkov, in sicer v posvetovanju z državami članicami.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, da se določijo časovni okvir in postopek za izvajanje celovitega pregleda, vključno z nalogami iz odstavka 2 tega člena, ter za zagotovitev ustreznega posvetovanja držav članic, kar zadeva ugotovitve pregledov. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 37(3).

4. Komisija z izvedbenim aktom določi skupno količino emisij za zadevna leta na podlagi popravljenih podatkov iz evidenc za posamezno državo članico po končanem pregledu, z razdelitvijo na emisijske podatke, pomembne za člen 9 Uredbe [] [ESR], in emisijske podatke iz točke (c) dela 1 Priloge III k tej uredbi, določi pa tudi skupno količino emisij in odvzemov, pomembnih za člen 4 Uredbe [] [LULUCF].

5. Podatki za posamezno državo članico, zapisani v registre, vzpostavljene v skladu s členom 13 Uredbe [] [LULUCF] en mesec po objavi izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 4 tega člena, se uporabijo za preverjanje skladnosti s členom 4 Uredbe [] [LULUCF], vključno s spremembami takšnih podatkov, do katerih pride, ker država članica izkoristi prilagodljivosti na podlagi člena 11 Uredbe [] [LULUCF].

6. Podatki za posamezno državo članico, zapisani v registre, vzpostavljene v skladu s členom 11 Uredbe [] [ESR] en mesec po datumu preverjanju skladnosti z Uredbo [] [LULUCF] iz odstavka 5 tega člena, se uporabijo za preverjanje skladnosti na podlagi člena 9 Uredbe [] [ESR] za leto 2021 in 2026. Preverjanje skladnosti na podlagi člena 9 Uredbe [] [ESR] za vsako leto od 2022 do 2025 in od 2027 do 2030 se opravi na datum, ki je en mesec po datumu preverjanja skladnosti za prejšnje leto. To preverjanje vključuje spremembe takšnih podatkov zaradi uporabe prilagodljivosti s strani navedene države članice v skladu s členi 5, 6 in 7 Uredbe [] [ESR].

Člen 32

Nacionalni sistemi in sistem Unije za politike in ukrepe ter projekcije

1. Države članice in Komisija do 1. januarja 2021 začnejo upravljati nacionalne sisteme in sistem Unije za poročanje o politikah in ukrepih ter za poročanje o projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter si prizadevajo za njihovo nenehno izboljševanje. Navedeni sistemi vključujejo ustrezne institucionalne, pravne in postopkovne ureditve, vzpostavljene v državi članici in Uniji, za ocenjevanje politike in pripravo projekcij antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov.

2. Države članice in Komisija imajo za cilj zagotoviti pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost sporočenih informacij o politikah in ukrepih ter projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, kot je določeno v členu 16, vključno z uporabo podatkov, metod in modelov ter izvajanjem dejavnosti zagotavljanja kakovosti, kontrole kakovosti in analize občutljivosti.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, da določi strukturo, obliko in postopek predložitve informacij o nacionalnih sistemih in sistemu Unije za politike in ukrepe ter projekcije v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena in člena 16. Ko predlaga takšne akte, Komisija upošteva zadevne odločitve, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Pariškega sporazuma, vključno z mednarodno dogovorjenimi obveznostmi poročanja kot tudi časovne načrte za spremljanje in poročanje o navedenih informacijah. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 37(3).

Člen 33

Vzpostavitev in upravljanje registrov

1. Unija in države članice vzpostavijo in vzdržujejo registre za natančno obračunavanje nacionalno določenih prispevkov v skladu s členom 4(13) Pariškega sporazuma in za mednarodno prenešene rezultate blaženja v skladu s členom 6 navedenega sporazuma.

2. Unija in države članice lahko svoje registre vzdržujejo prek združenega sistema skupaj z eno ali več drugimi državami članicami.

3. Podatki v registrih iz odstavka 1 tega člena so na voljo centralnemu administratorju, imenovanemu v skladu s členom 20 Direktive 2003/87/ES.

4. Komisija je pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 36, da vzpostavi registre iz odstavka 1 tega člena in da uveljavi, z registri Unije in držav članic, potrebno tehnično izvajanje zadevnih odločitev organov UNFCCC ali Pariškega sporazuma v skladu z odstavkom 1 tega člena.

POGLAVJE 7

SODELOVANJE IN PODPORA

Člen 34

Sodelovanje med državami članicami in Unijo

1. Države članice in Unija sodelujejo in se medsebojno ter z Unijo v celoti usklajujejo v zvezi z obveznostmi iz te uredbe, zlasti v zvezi z:
 - (a) pripravo, sprejetjem, prigrasitvijo in oceno celovitih nacionalnih energetskega in podnebnih načrtov v skladu s členi 9 do 12;
 - (b) postopkom priprave, sprejetja, prigrasitve in ocene celovitih nacionalnih energetskega in podnebnih poročil o napredku v skladu s členom 15 in letnim poročanjem v skladu s členom 23;
 - (c) postopkom v zvezi s priporočili Komisije in za obravnavo teh priporočil v skladu s členom 9(2) in (3), členom 15(5), 26(1) ter členom 27(2) in (3);
 - (d) pripravo evidence toplogrednih plinov Unije in poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije na podlagi člena 23(3);
 - (e) pripravo nacionalnega sporočila za Unijo v skladu s členom 12 UNFCCC in dveletnega poročila Unije v skladu s Sklepom 2/CP.17 ali poznejšimi ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC;
 - (f) postopki pregledovanja in doseganja skladnosti na podlagi Pariškega sporazuma v skladu z vsemi sklepi, ki se uporabljajo in so sprejeti na podlagi UNFCCC, ter v zvezi s postopkom Unije za pregled evidenc toplogrednih plinov držav članic iz člena 31;
 - (g) vsemi prilagoditvami po zaključenem postopku pregleda iz člena 31 ali v zvezi z drugimi spremembami evidenc in poročil o evidencah, ki so bili ali bodo predloženi sekretariatu UNFCCC;
 - (h) pripravo okvirnih evidenc toplogrednih plinov Unije v skladu s členom 23(1) in zadnjim pododstavkom člena 23(1),
2. Komisija lahko državam članicam na njihovo prošnjo nudi tehnično pomoč v zvezi z obveznostmi iz te uredbe.

Člen 35

Vloga Evropske agencije za okolje

Evropska agencija za okolje Komisiji pomaga pri njenem delu v zvezi z razsežnostma za razogljičenje in energijsko učinkovitost pri izvajanju členov 14, 15, 16, 17, 18, 19, 23, 24, 25, 29, 30, 31, 32 in 34 v skladu s svojim letnim delovnim programom. To vključuje pomoč pri:

- (a) zbiranju informacij o politikah in ukrepih ter projekcijah, ki jih sporočajo države članice;
- (b) izvajanju postopkov za zagotavljanje kakovosti in kontrolo kakovosti glede informacij o projekcijah ter politikah in ukrepih, ki jih sporočajo države članice;
- (c) pripravi ocen ali dopolnitvi ocen, razpoložljivih Komisiji, za podatke o projekcijah, o katerih države članice ne poročajo;

- (d) zbiranju podatkov iz evropske statistike, ki so ustrezni z vidika časovnega okvira, kot je potrebno za poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o stanju energetske unije, ki ga pripravi Komisija;
- (e) razširjanju informacij, zbranih v skladu s to uredbo, vključno z vodenjem in posodabljanjem zbirke podatkov o politikah in ukrepih držav članic za blažitev ter evropskega mehanizma za prilagajanje podnebnim spremembam v zvezi z vplivi, ranljivostmi zaradi podnebnih sprememb in prilagajanjem podnebnim spremembam;
- (f) izvajanju postopkov zagotavljanja kakovosti in kontrole kakovosti, da se pripravi evidenca toplogrednih plinov Unije;
- (g) pripravi evidence toplogrednih plinov Unije in poročila o evidenci toplogrednih plinov Unije;
- (h) pripravi ocen podatkov, o katerih se ne poroča v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov;
- (i) izvajanju pregleda iz člena 31;
- (j) pripravi okvirne evidence toplogrednih plinov Unije.

POGLAVJE 8

POOBLASTILO

Člen 36

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3(4), 23(5), 27(4), 30(6) in 33(4) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od [datum začetka veljave te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastil iz členov 3(4), 23(5), 27(4), 30(6) in 33(4) lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekličeta. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Pred sprejetjem delegiranega akta se Komisija posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje vsaka država članica v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 3(4), 23(5), 27(4), 30(6) in 33(4), začne veljati samo, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta ugovarjala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

POGLAVJE 9

KONČNE DOLOČBE

Člen 37

Odbor za energetske unije

1. Komisiji pomaga Odbor za energetske unije. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 in deluje v sektorskih skupinah, relevantnih za to uredbo.
2. Ta odbor nadomešča odbor, vzpostavljen s členom 8 Odločbe 93/389/EGS, členom 9 Odločbe 280/2004/ES in členom 26 Uredbe (EU) št. 525/2013. Sklici na odbor, vzpostavljen na podlagi navedenih pravnih aktov, se upoštevajo kot sklici na odbor, vzpostavljen s to uredbo.
3. Pri sklicevanju na ta člen se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 38

Pregled

Komisija do 28. februarja 2026 in potem vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o delovanju te uredbe, njenem prispevku k upravljanju energetske unije ter skladnosti določb iz te uredbe o načrtovanju, poročanju in spremljanju z drugo zakonodajo Unije ali prihodnjimi odločitvami v zvezi z UNFCCC ali Pariškim sporazumom. Komisija lahko predloži predloge, če je ustrezno.

Člen 39

Spremembi Direktive 94/22/ES

Direktiva 94/22/ES se spremeni:

- (1) v členu 8 se odstavek 2 črta;
- (2) člen 9 se črta.

Člen 40

Spremembe Direktive 98/70/ES

Direktiva 98/70/ES se spremeni:

- (1) v členu 8(4) se črta drugi stavek;
- (1) v tretjem pododstavku člena 7a(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:
„celotno količino vsake vrste dobavljenega goriva ali energije; in“;
- (2) v členu 7a(2) se prvi stavek nadomesti z naslednjim:
„Države članice od dobaviteljev zahtevajo, da kolikor mogoče postopoma zmanjšajo emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva na enoto energije iz goriva in energijo, dobavljeno do 31. decembra 2020, za do 10 % glede na izhodiščni standard iz Priloge II k Direktivi Sveta (EU) 2015/652.“.

Člen 41

Sprememba Direktive 2009/31/ES

V členu 38 Direktive 2009/31/ES se črta odstavek 1.

Člen 42
Spremembi Uredbe (ES) št. 663/2009

Uredba (ES) št. 663/2009 se spremeni:

- (1) v členu 27 se črtata odstavka 1 in 3;
- (2) člen 28 se črta.

Člen 43
Sprememba Uredbe (ES) št. 715/2009

Člen 29 Uredbe (ES) št. 715/2009 se črta.

Člen 44
Spremembi Direktive 2009/73/ES

Direktiva 2009/73/ES se spremeni:

- (1) člen 5 se črta;
- (2) člen 52 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 52

Poročanje

Komisija spremlja in pregleda uporabo te direktive ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži splošno poročilo o napredku kot priložo k poročilu o stanju energetske unije iz člena 29 Uredbe [XX/20XX] [ta uredba].“.

Člen 45
Sprememba Direktive Sveta 2009/119/ES

V členu 6 Direktive Sveta 2009/119/ES se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Do 15. marca vsako leto država članica Komisiji posreduje izvod povzetka registra zalog iz odstavka 1, ki vsebuje vsaj količino in značilnosti varnostnih zalog na zadnji dan predhodnega koledarskega leta.“.

Člen 46
Spremembe Direktive 2010/31/EU

Direktiva 2010/31/EU se spremeni:

- (1) v členu 2a Direktive 2010/31/EU [različica, kakor je bila spremenjena s predlogom COM(2016) 765] se vstavi odstavek 4:

„4. Dolgoročna strategija iz odstavka 1 se Komisiji predloži kot del celovitega nacionalnega energetskega načrta v skladu s členom 3 Uredbe [XX/20XX] ta uredba.“;
- (2) v drugem pododstavku člena 5(2) se črta stavek „Poročilo se lahko vključi v akcijske načrte o energetske učinkovitosti iz člena 14(2) Direktive 2006/32/ES.“;
- (3) v členu 9(5) se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Kot del poročila o stanju energetske unije iz člena 29 Uredbe [XX/20XX] [ta uredba] Komisija vsaki dve leti poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku držav članic pri povečanju števila skoraj nič-energijskih stavb. Na podlagi teh informacij iz poročanja Komisija razvije akcijski načrt ter po potrebi predlaga priporočila in ukrepe v skladu s členoma 27 in 28 Uredbe [XX/20XX] [ta uredba], da poveča število navedenih stavb in spodbudi dobre prakse v zvezi s stroškovno učinkovitim preoblikovanjem obstoječih stavb v skoraj nič-energijske stavbe.“;

(4) v členu 10 se črtata odstavka 2 in 3.

Člen 47

Spremembe Direktive 2012/27/EU

Direktiva 2012/27/EU se spremeni:

- (1) v členu 4 se črta zadnji odstavek;
- (2) v členu 18(1) s črta točka (e);
- (3) v členu 24 s črtajo odstavki 1 do 4 in 11;
- (4) Priloga XIV se črta.

Člen 48

Sprememba Direktive 2013/30/EU

V členu 25 Direktive 2013/30/EU se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice letno poročajo Komisiji informacije iz točke 3 Priloge IX, in sicer kot del letnega poročanja v skladu s členom 23 Uredbe [XX/20XX] [ta uredba].“.

Člen 49

Spremembe Direktive Sveta (EU) 2015/652

Direktiva Sveta (EU) 2015/652 se spremeni:

- (1) točke 2, 3, 4 in 7 v delu 2 Priloge I se črtajo;
- (2) Priloga III se spremeni:
 - (a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice sporočijo podatke, navedene v točki 3. Sporočiti je treba podatke za vso gorivo in energijo, dana na trg v vsaki državi članici. Če je več biogoriv v mešanici s fosilnimi gorivi, se predložijo podatki za vsako posamezno biogorivo.“;
 - (b) v točki 3 se črtata točki (e) in (f);
- (3) Priloga IV se spremeni:
 - (a) črtajo se naslednje predloge za sporočanje informacij za skladnost sporočenih podatkov:
 - Izvor — Posamezni dobavitelji
 - Izvor — Skupni dobavitelji
 - Kraj nakupa
 - (b) v opombah o obliki se črtata točki 8 in 9.

Člen 50
Razveljavitev

Uredba (EU) št. 525/2013 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2021 ob upoštevanju prehodnih določb iz člena 51. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi XI.

Člen 51
Prehodne določbe

Z odstopanjem od člena 50 te uredbe, se člen 7 ter člen 17(1)(a) in (d) Uredbe (EU) št. 525/2013 še naprej uporabljata za poročila s podatki, ki se zahtevajo na podlagi navedenih členov za leta 2018, 2019 in 2020.

Člen 19 Uredbe (EU) št. 525/2013 se še naprej uporablja za preglede podatkov iz evidenc toplogrednih plinov za leta 2018, 2019 in 2020.

Člen 22 Uredbe (EU) št. 525/2013 se še naprej uporablja za poročanje, ki se zahteva na podlagi navedenega člena.

Člen 52
Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 33, člen 46(2) do (4) ter člen 47(3) in (4) se uporabljajo od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

OCENI FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

Službe Komisije

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Cilji
- 1.5. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic
- 1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
 - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje*
 - 3.2.3. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
 - 3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

UREDBA (EU) EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o upravljanju energetske unije

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB⁴¹

32: energetika

34: podnebni ukrepi

1.3. Vrsta predloga/pobude

☒ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa**.⁴²

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **podaljšanje obstoječega ukrepa**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **obstoječ ukrep, preusmerjen v nov ukrep**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Cilj predlagane uredbe je zagotovitev usklajenega in doslednega izvajanja strategije za energetske unije za vseh pet razsežnosti kot tudi skupno uresničevanje ciljev energetske unije s kombinacijo ukrepov EU in nacionalnih ukrepov na podlagi racionaliziranih zahtev v zvezi z načrtovanjem, poročanjem in spremljanjem ter delujočega postopka upravljanja med Komisijo in državami članicami.

Oblikovanje energetske unije je del desetih političnih prednostnih nalog Komisije, ta predlog pa je pomemben element strateškega okvira za energetske unije.

Predlog sta skupaj pripravila GD za energetiko in GD za podnebno politiko.

1.4.2. Specifični cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Specifični cilj št.

za GD za energetiko: Specifični cilj št. 6: izvajanje strategije za energetske unije in nadaljnje ukrepanje

za GD za podnebno politiko: Specifični cilj št. 6: izvajanje strategije za energetske unije v smeri boljšega mehanizma za energetske in podnebno upravljanje, vključno z racionaliziranim poročanjem in načrtovanjem po letu 2020 (usklajevanje z GD ENER).

⁴¹

ABM: upravljanje po dejavnostih, ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

⁴²

Po členu 54(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

Zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Poraba GD za energetiko poteka z dejavnostjo ABB 32 02 Konvencionalni in obnovljivi viri energije (ali ABB1: Konvencionalni in obnovljivi viri energije).

V načrtu upravljanja 2016 in v skladu z novo strukturo specifičnih ciljev za energetske unije ABB1 prispeva k vsem šestim specifičnim ciljem, vključno z vidiki konkurenčnosti specifičnega cilja 5.

Za GD CLIMA sodi pod dejavnost ABB 34 02 Podnebni ukrepi na ravni Unije in mednarodni ravni.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne posledice naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Celoviti nacionalni energetske in podnebni načrti ter pripadajoča poročila o napredku bi morali čim bolj zmanjšati upravno breme za države članice in Komisijo ter hkrati izboljšati kakovost informacij in preglednost, s čimer bi se zagotovilo pravočasno izvajanje in spremljanje ciljev energetske unije kot tudi izboljšanje medsebojne povezanosti in sinergij med področjem energije in podnebja.

Racionalizacija obstoječih zahtev za načrtovanje in poročanje za države članice ter zahtev za spremljanje za Komisijo bi izboljšala položaj vseh deležnikov, in sicer v skladu z načeli boljše priprave zakonodaje z vidika uspešnosti, učinkovitosti, dodane vrednosti EU, relevantnosti in usklajenosti.

Dodatno bo ta predlog opredelil vsebino in ustrezno pogostost nacionalnih načrtov, poročil o napredku in celovitega spremljanja Komisije kot tudi povezani postopek upravljanja med državami članicami in Komisijo, vključno z regionalnim sodelovanjem. Njegov cilj je sinhronizacija s petletnimi cikli pregleda iz Pariškega sporazuma.

1.4.4. Kazalniki rezultatov in posledic

Navedite, s katerimi kazalniki se bo spremljalo izvajanje predloga/pobude.

Izvajanje tega predloga bi morale zagotoviti pregledne informacije o skupnem napredku držav članic in EU pri doseganju ciljev energetske unije za leto 2030 ter naprej in upravljalni okvir, ki je ustrezen za izvajanje strategije za energetske unije.

Kazalnik izvajanja predloga: število držav članic, ki pravočasno predložijo celovite načrte (kot je določeno v uredbi).

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno

Države članice bi morale predložiti manj nacionalnih načrtov in poročil, ki jih zahtevajo različni sektorski pravni instrumenti, in bi namesto tega morale Komisiji v rednih intervalih posredovati celovite načrte in poročila. Komisija bi morala na podlagi informacij držav članic pripraviti potrebna poročila o spremljanju.

1.5.2. Dodana vrednost ukrepanja EU

Ob upoštevanju dejstva, da se več elementov strategije za energetske unije nanaša na cilje, zastavljene na ravni EU, je ukrepanje na ravni EU potrebno za zagotovitev

doseganja teh ciljev kot tudi skladnosti energetske in podnebne politike znotraj EU in v državah članicah ob hkratnem ohranjanju prožnosti za države članice.

Poleg tega večine energetskih izzivov, s katerimi se sooča Unija, ni možno rešiti z neusklajenim nacionalnim ukrepanjem. Isto velja za podnebne spremembe, ki so po svojem značaju čezmejni problem, ki ga ni možno rešiti samo z nacionalnimi ali lokalnimi ukrepi. Zato je potrebna uskladitev podnebnih ukrepov na evropski in svetovni ravni. Posledično je ukrepanje na ravni EU upravičeno za spremljanje napredka pri izvajanju energetske in podnebne politike v celotni EU, kar je skladno s cilji energetske unije in delovanjem notranjega trga energije.

Drugič, zaradi čezmejne pomembnosti vsake razsežnosti energetske unije so potrebni ukrepi EU za dodatno spodbujanje boljšega sodelovanja med državami članicami. Nobene razsežnosti energetske unije ne bi bilo možno uspešno izvajati brez postopka EU za upravljanje med državami članicami in Komisijo, kar bo tudi zagotovilo bolj regionalen pristop k energetske in podnebni politiki. Treba je tudi ustvariti ustrezni okvir, da se zagotovi pripravljenost EU na polno sodelovanje v postopkih pregleda iz Pariškega sporazuma, s čimer se zagotovijo največje možne sinergije in sinhronizacija.

Tretjič, ukrepanje EU je upravičeno zaradi cilja pobude, da se racionalizirajo obstoječe zahteve za načrtovanje, poročanje in spremljanje, saj se obstoječa zakonodaja EU iz energetskega pravnega reda in uredba o mehanizmu za spremljanje lahko spremenita le z zakonodajnimi predlogi, da se zmanjša upravno breme za države članice in Komisijo ter izboljša usklajenost načrtovanja in poročanja kot tudi zagotovi primerljivost nacionalnih načrtov in poročil o napredku.

1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Večina sedanjih zahtev za načrtovanje, poročanje in spremljanje zagotavlja koristi v smislu uporabnih informacij z določenega področja politike in podpore doseganju posebnih ciljev politike, določenih v sektorski zakonodaji. Sedanje obveznosti poročanja za Komisijo zagotavljajo, da Komisija obvešča Evropski parlament, Svet in splošno javnost o rezultatih, doseženih z zakonodajo EU, ter napredku EU in držav članic pri izpolnjevanju obveznosti iz mednarodnih zavez v okviru UNFCCC.

Vendar je obstoječi okvir neprimeren za energetske in podnebne cilje za leto 2030 ter za cilje energetske unije, saj ni zmožen zagotavljati skladnosti politik med obveznostmi na energetskem področju in povezanosti med energetskim in podnebnim področjem. Poleg tega se v nekaterih načrtih in poročilih kažejo visoki upravni stroški.

1.5.4. *Skladnost in možnosti sinergij z drugimi ustreznimi instrumenti*

Predlog je skladen s pregledom Direktive 2009/28/ES (direktiva o energiji iz obnovljivih virov), Direktive 2010/31/EU (direktiva o energijski učinkovitosti stavb) in Direktive 2012/27/EU (direktiva o energijski učinkovitosti) ter pobudo za zasnovo trga.

Skladen je tudi z Odločbo št. 406/2009/ES (odločba o porazdelitvi prizadevanj veljavnost 2013–2020), predlaganim naslednjim aktom za obdobje 2021–2030 COM(2016) 482 final - 2016/0231 (COD) (predlog uredbe o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 za trdno energetske unijo in izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje

emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami) kot tudi predlogom LULUCF COM(2016) 479 final - 2016/0230 (COD) (predlog uredbe o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami). Namen teh pobud je oblikovati posebni sektorski pravni okvir za obdobje po letu 2020, medtem ko sedanji predlog vzpostavlja splošni okvir upravljanja za izpolnitev ciljev energetske unije.

Skladen je tudi z Direktivo 2009/31/ES o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida.

1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

☐ Časovno omejen(-a) **predlog/pobuda:**

- ☐ trajanje predloga/pobude od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

☒ Časovno neomejen(-a) **predlog/pobuda:**

- izvajanje z obdobjem uvajanja med od leta 2018 z neomejenim trajanjem,
- ki mu sledi izvajanje predloga/pobude v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja⁴³

☒ **Neposredno upravljanje** – Komisija:

- ☒ z lastnimi službami, vključno z zaposlenimi v delegacijah Unije,
- ☐ prek izvajalskih agencij.

☐ **Deljeno upravljanje** z državami članicami

x **Posredno upravljanje** s poverjanjem nalog izvrševanja proračuna:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- x organom iz členov 208 in 209 finančne uredbe,
- ☐ subjektom javnega prava,
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP v skladu z naslovom V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

Za izvajanje zahtev te uredbe bo potrebna udeležba JRC in EEA.

⁴³

Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Uredba določa pogostost in pogoje načrtovanja, poročanja in spremljanja za države članice in Komisijo. Za naloge spremljanja Komisije bi bila potrebna zunanja tehnična pomoč pogodbenika. Poleg tega je načrtovana uvedba novega komunikacijskega orodja, vključno s spletno platformo in javno spletno stranjo za izmenjavo informacij in dobrih praks ter razširjanje splošni javnosti.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Države članice bi lahko zamujale pri izvajanju zahtev za načrtovanje in poročanje. Tudi zato bo vzpostavljena spletna podatkovna baza. Kakovost podatkov in njihova popolnost bi prav tako lahko pomenilo pomembno tveganje, zlasti na začetku procesa.

Tveganja, povezana z delovanjem spletne platforme, se nanašajo predvsem na težave z IT, kot je morebitna okvara sistema in zadeve v zvezi z zaupnostjo.

2.2.2. Podatki o vzpostavljenem sistemu notranje kontrole

Predvidene kontrolne metode so določene v finančni uredbi in pravilih uporabe.

2.2.3. Ocena stroškov in koristi kontrol ter ocena pričakovane stopnje tveganja napak

N/A

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Niso predvideni posebni ukrepi, ki presegajo uporabo finančne uredbe.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka [...] [Poimenovanje.....]	dif./nedif ⁴⁴	držav Efte ⁴⁵	držav kandidat ⁴⁶	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
5 Adminis tracija	32 01 01 odhodki, povezani z uradniki in začasnimi uslužbenci na področju energetske politike	nedif.	NE	NE	NE	NE
5 Adminis tracija	32 01 02 zunanje osebje in drugi odhodki za upravljanje za podporo energetske politiki	nedif.	NE	NE	NE	NE
5 Adminis tracija	34 01 01 odhodki, povezani z uradniki in začasnimi uslužbenci na področju podnebne politike	nedif.	NE	NE	NE	NE
5 Adminis tracija	34 01 02 zunanje osebje in drugi odhodki za upravljanje za podporo podnebni politiki	nedif.	NE	NE	NE	NE
1A	32 02 02 podporne aktivnosti za evropsko energetske politiko in notranji trg energije	dif.	NE	NE	NE	NE
2	34 02 01 zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (blažitev)	dif.	NE	NE	NE	NE

⁴⁴ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

⁴⁵ Efte: Evropsko združenje za prosto trgovino.

⁴⁶ Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z zahodnega Balkana.

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka [Poimenovanje.....]	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	[...][XX YY YY YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

Ocenjeni odhodki v tem oddelku bodo v celoti pokriti s sedanjimi programskimi finančnimi sredstvi zadevnih proračunskih vrstic do leta 2020.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka 1A	Razdelek 1A – Konkurenčnost za rast in delovna mesta
--	--------------------	---

GD: <ENER>			Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020		Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ 2018+2019+2020
• Odobritve za poslovanje										
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1)	0	0,500	0,500					1,000
	plačila	(2)	0	0,150	0,350					0,500
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ⁴⁷										
Številka proračunske vrstice		(3)								
SKUPAJ odobritve za GD <ENER>	obveznosti	=1+1a +3	0	0,500	0,500					1,000
	plačila	=2+2a +3	0	0,150	0,350					0,500

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	0	0,500	0,500					1,000
----------------------------------	------------	-----	---	-------	-------	--	--	--	--	-------

⁴⁷ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

	plačila	(5)	0	0,150	0,350					0,500
•Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
SKUPAJ odobritve iz RAZDELKA <1A> večletnega finančnega okvira	obveznosti	=4+ 6	0	0,500	0,500					1,000
	plačila	=5+ 6	0	0,150	0,350					0,500

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	2	Trajnostna rast: naravni viri
--	---	-------------------------------

GD: < CLIMA>			Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020					SKUPAJ 2018+2019+2020
• Odobritve za poslovanje										
proračunska vrstica 34 02 01	obveznosti	(1a)	0	0,500	0,500					1,000
	plačila	(2 a)	0	0,150	0,350					0,500
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ⁴⁸										
SKUPAJ odobritve	obveznosti	=1a +1b	0	0,500	0,500					1,000

⁴⁸

Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

za GD < CLIMA >	plačila	=2a+ 2b	0	0,150	0,350					0,500
------------------------------	---------	------------	---	-------	-------	--	--	--	--	-------

•Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4 a)	0	0,500	0,500					1,000
	plačila	(5a)	0	0,150	0,350					0,500
•Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6a)								
Odobritve iz RAZDELKA <2> večletnega finančnega okvira	obveznosti		0	0,500	0,500					1,000
	plačila		0	0,150	0,350					0,500

Če ima predlog/pobuda posledice za več razdelkov:

•Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	0	1,000	1,000					2,000
	plačila	(5)	0	0,300	0,700					1,000
•Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)								
SKUPAJ odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 4 večletnega finančnega okvira (referenčni znesek)	obveznosti	=4+ 6	0	1,000	1,000					2,000
	plačila	=5+ 6	0	0,300	0,700					1,000

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020					SKUPAJ 2018+2019+2020
GD: <ENER, CLIMA>									
• Človeški viri		2,356	2,356	2,356					7,068
• Drugi upravni odhodki		0,280	0,280	0,280					0,840
SKUPAJ GD <ENER, CLIMA>	odobritve	2,636	2,636	2,636					7,908

SKUPAJ odobritve iz RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	2,636	2,636	2,636					7,908
--	---	-------	-------	-------	--	--	--	--	-------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020					SKUPAJ 2018+2019+2020)
SKUPAJ odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5 večletnega finančnega okvira	obveznosti	2,636	3,636	3,636					9,908
	plačila	2,636	2,936	3,336					8,908

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓			Leto 2018		Leto 2019		Leto 2020				Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)						SKUPAJ 2018+2019+2020	
	REALIZACIJE																	
	vrsta ⁴⁹	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število realizacij skupaj	stroški realizacij skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ⁵⁰ ...																		
- tehnična pomoč za spremljanje napredka držav članic s strani Komisije ⁵¹				0		0,250		0,440										0,690
- razvoj in delovanje podatkovne baze				0		0,250		0,060										0,310
- pogodba o storitvah za podporo pri spremljanju	SER				1	0,500	1	0,500										1,000

⁴⁹ Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest...).

⁵⁰ Kakor je opisan v točki 1.4.2. „Specifični cilji...“.

⁵¹ Takšna pomoč bi lahko obsegala oceno poročil, razgovore z deležniki, organizacijo delavnic in konferenc itd.

Seštevek za specifični cilj št. 1				0		1,000		1,000									2,000
SPECIFIČNI CILJ št. 2...																	
– realizacija																	
Seštevek za specifični cilj št. 2																	
STROŠKI SKUPAJ				0		1,000		1,000									2,000

3.2.3. Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve

3.2.3.1. Povzetek

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020		Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)	SKUPAJ 2018+2019+2020
--	--------------	--------------	--------------	--	---	--------------------------

RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	1,686+ 0,670	1,686+ 0,670	1,686+ 0,670					7,068
Drugi upravni odhodki	0,280	0,280	0,280					0,840
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	2,636	2,636	2,636					7,908

Zunaj RAZDELKA 5⁵² večletnega finančnega okvira								
Drugi upravni odhodki								
Seštevek zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira								

SKUPAJ	2,636	2,636	2,636					7,908
---------------	-------	-------	-------	--	--	--	--	-------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

⁵²

Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020		Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)					
XX 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	12+5	12+5	12+5		
XX 01 01 02 (delegacije)					
XX 01 05 01 (posredne raziskave)					
10 01 05 01 (neposredne raziskave)					
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)⁵³					
XX 01 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)	1	1	1		
XX 01 02 02 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)					
XX 01 04 yy ⁵⁴	– na sedežu				
	– na delegacijah				
XX 01 05 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)					
10 01 05 02 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)					
SKUPAJ	18	18	18		

32 je zadevno področje ali naslov (GD ENER).

34 je zadevno področje (DG CLIMA).

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerezporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	12 (ENER) + 5 (CLIMA)
Zunanji sodelavci	1 (ENER)

⁵³ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

⁵⁴ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

- ☒ Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.
- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske.

- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

- V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.
- V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- ☒ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - ☐ za lastna sredstva,
 - ☐ za razne prihodke.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ⁵⁵						
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen								

Za razne namenske prejemke navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

--

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

--

⁵⁵

Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 25 % stroškov pobiranja.

**Ocena finančnih posledic zakonodajnega predloga „Agencije
Evropska agencija za okolje**

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Cilji
- 1.5. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic
- 1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
 - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve [organa]*
 - 3.2.3. *Ocenjene posledice za človeške vire [organa]*
 - 3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

UREDBA (EU) EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o upravljanju energetske unije

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB⁵⁶

32: energetika

34: podnebni ukrepi

1.3. Vrsta predloga/pobude

☒ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa**.⁵⁷

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **podaljšanje obstoječega ukrepa**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **obstoječ ukrep, preusmerjen v nov ukrep**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Cilj predlagane uredbe je zagotovitev usklajenega in doslednega izvajanja strategije za energetske unije za vseh pet razsežnosti kot tudi skupno uresničevanje ciljev energetske unije s kombinacijo ukrepov EU in nacionalnih ukrepov na podlagi racionaliziranih zahtev v zvezi z načrtovanjem, poročanjem in spremljanjem ter delujočega postopka upravljanja med Komisijo in državami članicami.

Oblikovanje energetske unije je del desetih političnih prednostnih nalog Komisije, ta predlog pa je pomemben element strateškega okvira za energetske unije.

Predlog sta skupaj pripravila GD za energetiko in GD za podnebno politiko.

1.4.2. Specifični cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Specifični cilj št.

za GD za energetiko: Specifični cilj št. 6: izvajanje strategije za energetske unije in nadaljnje ukrepanje

za GD za podnebno politiko: za GD za podnebno politiko: Specifični cilj št. 6: izvajanje strategije za energetske unije v smeri boljšega mehanizma za energetske in podnebno upravljanje, vključno z racionaliziranim poročanjem in načrtovanjem po letu 2020 (usklajevanje z GD ENER).

Zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

⁵⁶

ABM: upravljanje po dejavnostih, ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

⁵⁷

Po členu 54(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

Poraba GD za energetiko poteka z dejavnostjo ABB 32 02 Konvencionalni in obnovljivi viri energije (ali ABB1: Konvencionalni in obnovljivi viri energije).

V načrtu upravljanja 2016 in v skladu z novo strukturo specifičnih ciljev za energetske unije ABB1 prispeva k vsem šestim specifičnim ciljem, vključno z vidiki konkurenčnosti specifičnega cilja 5.

Za GD CLIMA sodi pod dejavnost ABB 34 02 Podnebni ukrepi na ravni Unije in mednarodni ravni.

Predlog se tudi nanaša na strateško področje 1.3 večletnega delovnega programa Evropske agencije za okolje „Informacije za izvajanje politike blažitve podnebnih sprememb in energetske politike“ kot tudi strateško področje 3.2 „Razvoj tehničnih sistemov“.

1.4.3. *Pričakovani rezultati in posledice*

Navedite, kakšne posledice naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Celoviti nacionalni energetski in podnebni načrti ter pripadajoča poročila o napredku bi morali čim bolj zmanjšati upravno breme za države članice in Komisijo ter hkrati izboljšati kakovost informacij in preglednost, s čimer bi se zagotovilo pravočasno izvajanje in spremljanje ciljev energetske unije kot tudi izboljšanje medsebojne povezanosti in sinergij med področjem energije in podnebja.

Racionalizacija obstoječih zahtev za načrtovanje in poročanje za države članice ter zahtev za spremljanje za Komisijo bi izboljšala položaj vseh deležnikov, in sicer v skladu z načeli boljše priprave zakonodaje z vidika uspešnosti, učinkovitosti, dodane vrednosti EU, relevantnosti in usklajenosti.

Dodatno bo ta predlog opredelil vsebino in ustrezno pogostost nacionalnih načrtov, poročil o napredku in celovitega spremljanja Komisije kot tudi povezani postopek upravljanja med državami članicami in Komisijo, vključno z regionalnim sodelovanjem. Njegov cilj je sinhronizacija s petletnimi cikli pregleda iz Pariškega sporazuma.

1.4.4. *Kazalniki rezultatov in posledic*

Navedite, s katerimi kazalniki se bo spremljalo izvajanje predloga/pobude.

Izvajanje tega predloga bi morale zagotoviti pregledne informacije o skupnem napredku držav članic in EU pri doseganju ciljev energetske unije za leto 2030 ter naprej in upravljavski okvir, ki je ustrezen za izvajanje strategije za energetske unije.

Kazalnik izvajanja predloga: število držav članic, ki pravočasno predložijo celovite načrte, dveletna poročila o napredku in letna poročila (kot je določeno v uredbi).

1.5. **Utemeljitev predloga/pobude**

1.5.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno*

Države članice bi morale predložiti manj nacionalnih načrtov in poročil, ki jih zahtevajo različni sektorski pravni instrumenti, in bi namesto tega morale Komisiji v rednih intervalih posredovati celovite načrte in poročila. Komisija bi morala na podlagi informacij držav članic pripraviti potrebna poročila o spremljanju.

1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja EU*

Ob upoštevanju dejstva, da se več elementov strategije za energetske unijo nanaša na cilje, zastavljene na ravni EU, je ukrepanje na ravni EU potrebno za zagotovitev doseganja teh ciljev kot tudi skladnosti energetske in podnebne politike znotraj EU in v državah članicah ob hkratnem ohranjanju prožnosti za države članice.

Poleg tega večine energetskih izzivov, s katerimi se sooča Unija, ni možno rešiti z neusklajenim nacionalnim ukrepanjem. Isto velja za podnebne spremembe, ki so po svojem značaju čezmejni problem, ki ga ni možno rešiti samo z nacionalnimi ali lokalnimi ukrepi. Zato je potrebna uskladitev podnebnih ukrepov na evropski in svetovni ravni. Posledično je ukrepanje na ravni EU upravičeno za spremljanje napredka pri izvajanju energetske in podnebne politike v celotni EU, kar je skladno s cilji energetske unije in delovanjem notranjega trga energije.

Drugič, zaradi čezmejne pomembnosti vsake razsežnosti energetske unije so potrebni ukrepi EU za dodatno spodbujanje boljšega sodelovanja med državami članicami. Nobene razsežnosti energetske unije ne bi bilo možno uspešno izvajati brez postopka EU za upravljanje med državami članicami in Komisijo, kar bo tudi zagotovilo bolj regionalen pristop k energetske in podnebni politiki. Treba je tudi ustvariti ustrezni okvir, da se zagotovi pripravljenost EU na polno sodelovanje v postopkih pregleda iz Pariškega sporazuma, s čimer se zagotovijo največje možne sinergije in sinhronizacija.

Tretjič, ukrepanje EU je upravičeno zaradi cilja pobude, da se racionalizirajo obstoječe zahteve za načrtovanje, poročanje in spremljanje, saj se obstoječa zakonodaja EU iz energetskega pravnega reda in uredba o mehanizmu za spremljanje lahko spremenita le z zakonodajnimi predlogi, da se zmanjša upravno breme za države članice in Komisijo ter izboljša usklajenost načrtovanja in poročanja kot tudi zagotovi primerljivost nacionalnih načrtov in poročil o napredku.

1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Večina sedanjih zahtev glede načrtovanja, poročanja in spremljanja zagotavlja koristi v smislu uporabnih informacij z določenega področja politike in podpore doseganju posebnih ciljev politike, določenih v sektorski zakonodaji. Sedanje obveznosti Komisije glede poročanja zagotavljajo, da Komisija obvešča Evropski parlament, Svet in splošno javnost o rezultatih, doseženih z zakonodajo EU, ter napredku EU in držav članic pri izpolnjevanju obveznosti iz mednarodnih zavez v okviru UNFCCC.

Vendar je obstoječi okvir neprimeren za energetske in podnebne cilje za leto 2030 ter za cilje energetske unije, saj ni zmožen zagotavljati skladnosti politik med obveznostmi na energetskem področju in povezanosti med energetskim in podnebnim področjem. Poleg tega se v nekaterih načrtih in poročilih kažejo visoki upravni stroški.

1.5.4. *Skladnost in možnosti sinergij z drugimi ustreznimi instrumenti*

Predlog je skladen s pregledom Direktive 2009/28/ES (direktiva o energiji iz obnovljivih virov), Direktive 2010/31/EU (direktiva o energijski učinkovitosti stavb) in Direktive 2012/27/EU (direktiva o energijski učinkovitosti) ter pobudo za zasnovo trga.

Skladen je tudi z Odločbo št. 406/2009/ES (odločba o porazdelitvi prizadevanj – veljavnost 2013–2020), predlaganim naslednjim aktom za obdobje 2021–2030 COM(2016) 482 final - 2016/0231 (COD) (predlog uredbe o zavezujočem letnem

zmanjšanju emisij toplogrednih plinov v državah članicah v obdobju 2021–2030 za trdno energetska unijo in izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami) kot tudi predlogom LULUCF COM(2016) 479 final - 2016/0230 (COD) (predlog uredbe o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami). Namen teh pobud je oblikovati posebni sektorski pravni okvir za obdobje po letu 2020, medtem ko sedanji predlog vzpostavlja splošni okvir upravljanja za izpolnitev ciljev energetske unije.

Skladen je tudi z Direktivo 2009/31/ES o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida.

1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

☐ Časovno omejen(-a) **predlog/pobuda:**

- ☐ trajanje predloga/pobude od [DD. MM] LLLL do [DD. MM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

☒ Časovno neomejen(-a) **predlog/pobuda:**

- izvajanje z obdobjem uvajanja med od leta 2018 z neomejenim trajanjem,
- ki mu sledi izvajanje predloga/pobude v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja⁵⁸

☒ **Neposredno upravljanje** s strani Komisije:

- ☒ z lastnimi službami, vključno z zaposlenimi v delegacijah Unije,
- prek izvajalskih agencij.

☐ **Deljeno upravljanje** z državami članicami

x Posredno upravljanje s poverjanjem nalog izvrševanja proračuna:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- **x** organom iz členov 208 in 209 finančne uredbe,
- ☐ subjektom javnega prava,
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP v skladu z naslovom V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

Za izvajanje zahtev te uredbe bo potrebna udeležba EEA.

⁵⁸

Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Uredba določa pogostost in pogoje načrtovanja, poročanja in spremljanja za države članice in Komisijo. Za naloge spremljanja Komisije bi bila potrebna zunanja tehnična pomoč pogodbenika. Poleg tega je načrtovana uvedba novega komunikacijskega orodja, vključno s spletno platformo in javno spletno stranjo za izmenjavo informacij in dobrih praks ter razširjanje splošni javnosti.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Države članic bi lahko zamujale pri izvajanju zahtev za načrtovanje in poročanje. Zato bo tudi iz tega razloga vzpostavljena spletna podatkovna baza.

Tveganja, povezana z delovanjem spletne platforme, se nanašajo predvsem na težave z IT, kot je morebitno sesutje sistema in zadeve v zvezi z zaupnostjo.

2.2.2. Podatki o vzpostavljenem sistemu notranje kontrole

Predvidene kontrolne metode so določene v finančni uredbi in pravilih uporabe.

2.2.3. Ocena stroškov in koristi kontrol ter ocena pričakovane stopnje tveganja napak

N/A

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

Niso predvideni posebni ukrepi, ki presegajo uporabo finančne uredbe.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka [poimenovanje.....]	dif./nedif ⁵⁹	držav Efte ⁶⁰	držav kandidatk ⁶¹	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
[2]	[34 02 01: zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (blažitev)]	dif.	NE	NE	NE	NE

⁵⁹ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

⁶⁰ Efte: Evropsko združenje za prosto trgovino.

⁶¹ Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z zahodnega Balkana.

	[07 02 06 : Evropska agencija za okolje]	nedif.	DA	DA	DA	NE
--	--	--------	----	----	----	----

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka [Poimenovanje.....]	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidatk	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	[XX YY YY YY]		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka 2	[Trajnostna rast: naravni viri]
--	----------------------	--

[Organ]: <EEA – Evropska agencija za okolje>			Leto 2017 ⁶²	Leto 2018	Leto 2019	Leto 2020	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ 2018-2020
Naslov 1: odhodki za osebje	obveznosti	(1)		0,035	0,140	0,210				0,385
	plačila	(2)		0,035	0,140	0,210				0,385
Naslov 2: infrastruktura in operativni odhodki	obveznosti	(1a)								
	plačila	(2a)								
Naslov 3: operativni odhodki	obveznosti	(3a)		0,250	0,500	0,500				1,250
	plačila	(3b)		0,250	0,500	0,500				1,250
SKUPAJ odobritve za [organ] <EEA>	obveznosti	=1+1a +3a		0,285	0,640	0,710				1,635
	plačila	=2+2a +3b		0,285	0,640	0,710				1,635

⁶² Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve [organa]

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☐ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓			Leto 2017		Leto 2018		Leto 2019		Leto 2020		Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)						SKUPAJ	
	REALIZACIJE																	
	vrsta ⁶³	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število realizacij skupaj	stroški realizacij skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ⁶⁴ ...																		
– Vzpostavitev platforme za poročanje					1	0,250												0,250
– Pomoč pri zagotavljanju kakovosti/kontrole							1	0,500	1	0,500								1,000
– Realizacija																		
Seštevek za specifični cilj št. 1					1	0,250	1	0,500	1	0,500								1,250
SPECIFIČNI CILJ št. 2...																		
– Realizacija																		
Seštevek za specifični cilj št. 2																		

⁶³ Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest...).

⁶⁴ Kakor je opisan v točki 1.4.2. „Specifični cilji...“.

STROŠKI SKUPAJ			1	0,250	1	0,500	1	0,500							1,250
----------------	--	--	---	-------	---	-------	---	-------	--	--	--	--	--	--	-------

3.2.3. Ocenjene posledice za človeške vire EEA

3.2.3.1. Povzetek

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- x Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Ocenjeni učinek na osebje (dodatno) – zunanje osebje

Pogodbeni uslužbenci	2018	2019	2020	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)
Funkcijska skupina IV	0,5 PU	2 PU	3 PU	neomejeno trajanje
Funkcijska skupina III				
Funkcijska skupina II				
Funkcijska skupina I				
Skupaj	0,5 PU	2 PU	3 PU	

Trenutno na EEA naloge v zvezi s to uredbo opravlja več kot 9 začasnih uslužbencev (4 AD + 5 AST), EEA potrebuje 3 dodatne pogodbene uslužbence za naloge v zvezi z:

- blažitvijo podnebnih sprememb in obnovljivimi viri energije, kar vključuje oceno informacij o nacionalnih projekcijah/začrtanih potekih, politikah in ukrepih ter biomasi;
- blažitvijo podnebnih sprememb in energijski učinkovitosti, kar vključuje oceno informacij o nacionalnih projekcijah/začrtanih potekih, politikah in ukrepih;
- celovitim energetske in podnebnim poročanjem;
- vzpostavitev, upravljanjem in vzdrževanjem novih kanalov za poročanje ter infrastrukture za elektronsko poročanje, kar zadeva podatkovne tokove pod njeno odgovornostjo.

Opis izračunov stroškov za enote FTE bi moral biti vključen v oddelek 3 Priloge V.

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

- x Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.
- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske.

- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira⁶⁵.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

- V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.
- V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

⁶⁵

Glej člena 11 in 17 Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020.

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- ☐ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - ☐ za lastna sredstva,
 - ☐ za razne prihodke.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ⁶⁶						
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen								

Za razne namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

--

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

--

⁶⁶

Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 25 % stroškov pobiranja.